1208
1. písomná zmienka

CHTELNIČAN

štvrťročník obce Chtelnica

ROČNÍK VI. JÚL-SEPTEMBER 2016 ČÍSLO 3

• Vystúpenie žiakov CZUŠ sv. Gorazda vo Vrbovom, foto: P. Bašnáková

• Expozícia poľnohospodárstva, foto: M. Slabý

Otvorenie kultúrneho leta v Chtelnici

V dňoch 1.-2.júla 2016 sa mnohým občanom Chtelnice splnil sen. Po niekoľkoročnom úsilí získať finančné prostriedky na záchranu a rekonštrukciu najvýznamnejšej historickej pamiatky v obci sa konečne podarilo otvoriť časť zrekonštruovaného chtelnického kaštieľa. Slávnostné otvorenie bolo spojené s programom „Hudba bez hraníc“. Dvojdňový program začal v piatok o 17. hodine koncertom žiakov CZUŠ sv. Gorazda vo Vrbovom. Talentovaní žiaci predviedli veľmi pekný program. Škoda len, že v tom čase bolo menej divákov. O 18. hodine vystúpila známa hudobná skupina Borovienka a po nej dostal priestor na pódiu hosť zo zahraničia imitátor Martin Směřička - Moravský Elvis. To už návštevníkov podstatne pribudlo. Na záver vystúpila domáca rocková kapela Dharma. Okrem hudobného programu bolo pre návštevníkov pripravené bohaté občerstvenie. Bol príjemný teplý večer a ľudia sa rozchádzali neskoro v noci. Aj druhý slávnostný deň otvárali kultúrny program žiaci CZUŠ sv. Gorazda. V ďalšom programe ich vystriedali v priestore reštaurovanej kaplnky študenti Štátneho konzervatória v Bratislave. V komornom koncerte vystúpil i domáci Michal Radošinský a Chtelničania ho obdarili veľkým potleskom. Potom už nastala dlhoočakávaná chvíľa - slávnostné otvorenie rekonštruovaných častí kaštieľa. Na pódium vyšiel starosta obce Chtelnica Ing. Peter Radošinský, ktorý v príhovore zhrnul všetky doterajšie aktivity spojené so záchranou kaštieľa. Osobitne poďakoval všetkým, ktorí pomáhali na obnove pamiatky. Tí najaktívnejší dostali pamätnú listinu a spolu so starostom symbolickým prestrihnutím pásky otvorili nové priestory. Hudobný program pokračoval ďalej koncertovaním DH Chtelničanka, ktorá sa na pódiu striedala so speváckym súborom Levandula z Čejkovíc z ČR.

Pokračovanie na str. 3

• Ženský spevácky zbor Levandula z Čejkovíc, foto: P. Bašnáková

• Borovienka, foto: P. Bašnáková

Letné kino

Stalo sa už tradíciou, že v letných mesiacoch počas jedného víkendu môžu mladí či starší občania Chtelnice i okolia navštíviť „letné kino.“ V tomto roku sa premietalo v areáli kaštieľa pri kaplnke Ukrižovania v dňoch 12. a 13. augusta. V piatok začal program o 20:30 hod. slovenským dokumentárnym filmom z režisérskeho pera Pavla Barabáša z roku 2015 SURI. Po ňom o 21:45 si mohli prítomní diváci pozrieť drámu USA z roku 2011 WARRIOR, v hlavných úlohách Tom Hardy, Joel Edgerton, réžia Gavin O'Connor. V sobotu organizátori opäť o 20:30 premietli dokument z roku 2014, tento krát z dielne českého režiséra Dana Přibaňa TRABANTOM AŽ NA KONIEC SVETA. O 22:15 to bola dráma írsko-kanadskej produkcie z roku 2015 pod režisérskou taktovkou Lenny Abrahamsona IZBA. V hlavných úlohách Brie Larson, Jacob Tremblay.

Mgr. Ružena Lukačovičová

Z OBECNEJ MATRIKY

Srdečne blahoželáme...

98 rokov oslávila
Štefánia Marikovičová

95 rokov oslávila
Františka Polakovičová

93 rokov oslávila
Anna Holecová

92 rokov oslávili
Albína Dostálová
Mária Hlúchová

91 rokov oslávili
Ján Wolzberger
Emília Dzurenková

90 rokov oslávila
Gabriela Lukačovičová

85 rokov oslávili
Jarolím Královič
Michal Kičina
Cecília Rechtoríková
Paulína Suchá

80 rokov oslávili
Emília Majdaffová
Anna Chrvalová
Ing. Rudolf Kičina

Vitajte medzi nami!

Linda Súkeníková
David Kyselica
Tomáš Paufler
Kevin Hlúch

Veľa šťastia na spoločnej ceste životom...

Ing. Lucia Bendová
a Juraj Katrušin,
Silvia Martinkovičová
a Tibor Jančo,
Monika Prvá
a Mgr. Martin Haraj
Miroslava Jurišová
a Michal Soják,
Bc. Juliana Čapošová
a Ing. Daniel Kučera,
Mgr. Martina Bednárová
a Jaroslav Franek,
Monika Ševčovičová
a Ing. Martin Cibrín,
Jana Hlaváčová
a Roman Novosad,

S úctou spomíname...

Anna Blanáriková, 85 r.
Matilda Kvetánová, 92 r.
Štefan Kohutovič 73 r.
Mária Rešková 90 r.
Valéria Staráčková 90 r.
Štefan Ferančík 90 r.
Jozef Zemko 50 r.
Margita Konečná 73 r.

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Milí čitatelia,

opäť držíte v rukách výtlačok nášho obecného štvrťročníka Chtelničan. Čas plynie a leto roku 2016 sa nenávratne končí. Určite si však ešte užijeme dosť teplých slnečných lúčov, ktoré akoby nalievali energiu do všetkého živého. Verím, že energiu slnečných dní sa vám podarí zachovať vo svojom vnútri na pracovné snaženie počas ďalších dní tohto roka.

O chvíľu je tu jeseň, čas zberu úrody a prípravy na zimné obdobie. V dobe súčasných závažných klimatických zmien už nie je čas jesene a zimy takým, akým býval v minulosti. Ani v jeseni a zime však neutícha naše pracovné nasadenie. Či už v zamestnaní alebo pri zveľaďovaní osobného majetku, ale aj obecných priestorov.

Tohtoročné leto prialo poľnohospodárom, pestovateľom, ale i stavebníkom. Tráva rástla tak intenzívne, že počet kosení obecných priestranstiev sa už nedá ani zrátať. A preto prostriedky, ktoré sa ušetrili pri zimnej údržbe ciest, sa museli vynaložiť do úpravy zelených plôch v obci. Chovatelia dobytka by sa isto potešili.

Naša obec sa nenávratne zmenila a mení, napríklad nenašli by ste v nej jedinú kravu, ktorá dáva mlieko. Obraz našej dediny tvorí hlavne jej poloha a blízkosť prírody. Príroda, na ktorú sa často spoliehame, ale dávame jej aj riadne „zabrať“. O chvíľu začne opadávať lístie zo stromov, uvädať burina a viacerí, ktorým záleží na čistote prírody len trpneme, čo sa za zeleným príkrovom skrýva. Aké nemilé prekvapenie nám odhalí. Tieto prekvapenia nám pripravujú tí ľahostajní z nás, ktorí si nevážia prácu iných. Je však chvályhodné, že v obci stále žijú ľudia, ktorým záleží na čistote verejných priestorov v blízkosti ich domov prípadne vo vzdialenejších miestach chotára našej obce. Rád by som sa všetkým poďakoval za to, že nezištne udržiavajú v poriadku aj priestory, ktoré patria obci, ale užívajú ich aj ostatní obyvatelia obce. Najiniciatívnejšími sú členovia miestneho klubu Jednoty dôchodcov, ktorí zorganizovali viacero brigád spojených s upratovaním cintorína, námestia či veľkého parku, ale taktiež s upratovaním priestorov kaštieľa pred jeho slávnostným otvorením 2. júla tohto roku. Bola to veľká pomoc slovami ťažko vyjadriteľná. Samozrejme, vďaka patrí aj vám, ktorí síce jednotlivo, ale nešetríte silami a časom a udržujete svoje miestečko na Zemi v poriadku a čistote. Rád by som sa poďakoval všetkým menovite, ale je zrejmé, že sa to nedá tak, aby som na niekoho nezabudol.

Dňa 2. júla 2016 naša obec slávnostne otvárala priestory galérie a muzeálnej expozície v priestoroch kaštieľa v našej obci. Týmto podujatím bola ukončená prvá etapa pri záchrane a využívaní tejto dominanty obce. Za krátke obdobie prázdnin navštívilo tieto priestory viacero rodákov a návštevníkov obce. Vytvorenie galérie a muzeálnej expozície nie je len zásluha obecného úradu, ale aj nadšencov, ktorí dobrovoľne a bezplatne spolupracovali pri riešení viacerých úloh. Architektonické a vizuálne stvárnenie výstav riešilo naše miestne združenie KRUH - Klub regionálneho umenia a histórie. Členovia klubu pod vedením jeho predsedu pána Vladimíra Lužinského prinášajú a budú prinášať pre vás všetkých aj pre celý región hodnoty nielen výtvarného umenia. Vladimír Lužinský ako predseda bol od začiatku nositeľom myšlienky vytvorenia galérie v priestoroch kaštieľa a stal sa neochvejným iniciátorom a propagátorom jej realizácie. Za to mu patrí poďakovanie nás všetkých. Poďakovanie patrí aj všetkým členom KRUH-u. Samozrejme, realizáciu diela takého rozsahu je schopný zvládnuť len kolektív nadšencov, ktorí sa v umení vyznajú a majú predstavu o jeho fungovaní, sú schopní cieľavedome a konštruktívne spolupracovať. Želám členom klubu a všetkým vám, aby vytvorené priestory a expozície v nich prinášali radosť, potešenie, trošku nostalgie aj hrdosť na to, že sme obyvatelia mestečka Chtelnica, pretože Chtelnica bola slobodné kráľovské mestečko a nikto jej tieto výsady neodobral.

Ing. Peter Radošinský
Starosta obce

KRUH bodoval

V poslednú prázdninovú nedeľu 4.9.2016 zorganizoval KRUH v reštaurovanej kaplnke Ukrižovania pri chtelnickom kaštieli pre všetkých fanúšikov dobrej muziky koncert Musica Medica. Predstavili sa v ňom dvaja vynikajúci muzikanti Boris Čellár a Rami Shaafi. Borisa chtelnické publikum pozná už z viacerých vystúpení. Rami Shaafi hudobník s anglicko-líbyjskými koreňmi, ktorý sa usadil v Bratislave, koncertoval v Chtelnici po prvý raz.

Už od prvých tónov bolo jasné, že hudba, ktorá sa niesla v prostredí starom niekoľko storočí, nie je len hudobnou produkciou pre príležitostnú zábavu, ale vnímavému poslucháčovi priniesla oveľa viac. A to je presne cieľom tejto dvojice, ktorú spojila myšlienka, že hudba má pozdvihnúť náladu, ducha človeka, ba môže pôsobiť i na fyzickej úrovni a v určitom zmysle zlepšiť i zdravotný stav. Preto vznikol aj ich projekt pre nepočujúcich Musica Medica - hudba sa vás dotýka, kde sprostredkúvajú hudbu nepočujúcim vďaka silnej rezonancii nástrojov, ktoré používajú.

Hudobný čarodejník Rami ovláda techniku hry na nástroje staré tisícky rokov, napríklad na didgeridoo, najstarší drevený dychový hudobný nástroj na svete. Hudba, ktorá vychádzala z týchto neobyčajných nástrojov spolu so zmesou tónov Borisovej gitary či beat boxu a elektronických efektov, bola úplnou improvizáciou, vznikala pre poslucháča, ktorý ju vnímal a nechal sa ňou unášať. A toto všetko ešte dopĺňal Rami alikvótnym spevom. Je to stará technika spevu viažuca sa k Mongolsku, k Tuve a k Tibetu. Spočíva v tom, že spevák vytvára hlasom súčasne dve nezávislé melódie - jednu základným hlasom, druhú alikvótami.

Boris Čellár predviedol publiku svoj nový hudobný nástroj, ktorý nazýva Chtelnický, keďže na jeho vyhotovení sa podieľali Chtelničania. Produkcia tohto dua bola nevšedná a zároveň veľmi príjemná a melodická. Prítomní poslucháči, ktorých bolo okolo 60, keďže priestory kaplnky sú obmedzené, si vyžiadali aj prídavok a odmenili hudobníkov dlhým potleskom. Z koncertu všetci odchádzali s hlbokým zážitkom. Príjemným prekvapením tiež bolo, že okrem domácich do kaplnky prišli aj diváci, ktorí neváhali kvôli koncertu pricestovať aj z väčšej diaľky. Organizátori KRUH-u tak naplnili svoje predstavy o kultúrnom využití priestorov kaplnky. Právom im patrí poďakovanie za takéto skvelé hudobné podujatie. Tešíme sa na tie ďalšie.

Mgr. Ružena Lukačovičová

• Členovia KRUH-u na vernisáži IV. klubovej výstavy, foto: P. Lukačovič

Otvorenie kultúrneho leta v Chtelnici

Pokračovanie zo str. 1

Záver hudobného programu patril DH Túfaranka z ČR, ale to sa už prihnala búrka a vystúpenie kvalitnej dychovej kapely prekazila. Hudobníci sa však nevzdali a svoj koncert odohrali v pivničných priestoroch, kam ich nasledovali i natešení poslucháči. Dobrú náladu nepokazil ani dážď a zábava skončila neskoro po polnoci.

Podujatie malo niekoľko sprievodných programov. V novootvorenej Malokarpatskej galérii v severnom pavilóne bola otvorená prvá výstava rozdelená do dvoch častí. Prvá časť výstavy sa nachádzala na prízemí a niesla názov Chtelnickí rodáci. Prezentovala tvorbu štyroch nežijúcich autorov - Jozefa Bôrika, Pavla Chrvalu, Jána Magulu a Júliusa Oravského. Druhá časť výstavy bola venovaná fotografiám Fedora Nemca a maľbám abstraktných obrazov Róberta (Viktora) Němečeka. Nachádzala sa na 1. a 2. poschodí Malokarpatskej galérie pod názvom Vedľa seba a nad sebou. Keďže otvorenie výstavy bolo súčasťou celého slávnostného programu, moderátorka Mgr. Alena Silná predstavila vystavujúcich autorov a pozvala prítomných na výstavu. Pozornosť prítomných občanov však patrila aj ďalším rekonštruovaným priestorom, v ktorých si mohli prezrieť expozíciu najstarších dejín obce Chtelnica (archeológia), expozíciu poľnohospodárstva a vinohradníctva a expozíciu z archeologicko-historického výskumu kláštora Katarínka pri Dechticiach. Vystavené exponáty boli buď zapožičané, alebo darované občanmi z Chtelnice alebo blízkeho okolia. Expozíciu k najstarším dejinám obce (archeologické nálezy z okolia kaplnky sv. Róchusa, z polohy stará Chtelnica, z Pekelnej ulice, z areálu kaštieľa) vytvorilo Balneologické múzeum v Piešťanoch.

Pozornosť pútala aj zrekonštruovaná kaplnka nachádzajúca sa vo východnom pavilóne. Na poschodí tohto pavilónu je umiestnená expozícia významných osobností Chtelnice a knižnica. Ďalšou sprievodnou akciou bola burza kníh a prehliadka farského kostola. Okrem toho mohli návštevníci zájsť do pivnice pod kaštieľom na ochutnávku slovenských i moravských vín. Nuž program bol bohatý a každý si mohol nájsť to svoje. Možno s potešením skonštatovať, že podujatia sa zúčastnilo veľa občanov nielen z Chtelnice a okolia, ale prišli i rodáci a priatelia z rôznych častí Slovenska.

Mgr. Ružena Lukačovičová

Nová výstava v Malokarpatskej galérii

Dňa 24.9.2016 bola v Malokarpatskej galérii otvorená v poradí už tretia výstava od otvorenia galérie, ktorá nesie názov Dláto Jozefa Ostrovského. Výstava je venovaná významnému chtelnickému rodákovi, akademickému sochárovi Jozefovi Ostrovskému, ktorý bol istú dobu dvorným sochárom na dvore etiópskeho cisára Haile Sellassia a neskôr bulharského cára Borisa III. Po vypuknutí 2. svetovej vojny sa vrátil do vlasti. Neskôr žil v Štúrove , kde v roku 1991 zomrel a je tam i pochovaný. Miestny odbor Matice slovenskej mu dal vyhotoviť v Štúrove pamätnú tabuľu.

V Štúrove žije a tvorí jeho žiak Ladislav Tarr, ktorého práce si môžeme na výstave pozrieť. Ako sám hovorí, celý život sa snaží študovať dielo svojho učiteľa a jeho práce sú vlastne kópiou prác Jozefa Ostrovského. Ďalšou skupinou vystavujúcich sú rezbári z RezKlub-u Pohoda z Banskej Bystrice, ktorý pôsobí pri RCR ÚĽUV Banská Bystrica. Miroslav Strečok, Jaroslav Polák, Štefan Šefránka, Vlastimil Czaczari, Milan Hrabuša, Štefanka Kmeťová a Miroslava Sudolská sa predstavili svojimi ľudovými soškami, fujarami, valašskými a pastierskymi palicami, črpákmi, reliéfmi a inými rezbárskymi prácami, ktorými chcú dokumentovať ľudovú kultúru a umenie a tiež podporovať rozvoj ľudových remesiel. Najpočetnejšou skupinou vystavujúcich rezbárov sú rezbári z bratislavského združenia SPOROFA, ktorej členom je i chtelnický rezbár Ján Lukačovič.

SPOROFA - Spoločnosť rozvinutej fantázie - je neziskové občianske združenie, ktoré vzniklo v Bratislave v roku 2002. Jeho členovia sa zaoberajú tvorivou činnosťou a rezbárskou tvorbou. Sú to neškolení umelci - rezbári i majstri umeleckých remesiel. V ich tvorbe je dominantná ľudová tvorba niekedy aj s prvkami dnešnej doby s abstraktno-umeleckým nadhľadom. V súčasnosti združenie spolupracuje s ÚĽUV-om Bratislava. Vystavujú nasledovní autori: Ján Boledovič, Ján Ferianc, Tatiana Hromkovičová, Mária Kovalčíková, Pavol Krkoška, Ján Lukačovič, Dušan Švorc, Peter Švorc, Ferdinand Vépy, Viliam Pertl, Anton Vizner, Milan Kubacka. Ich hosťami budú i dve šperkárky a drotárky Magdaléna Rakytiaková a Eva Feriancová. Všetci vystavujúci autori vás pozývajú na výstavu, ktorá potrvá do 22.10.2016.

Mgr. Ružena Lukačovičová

Významné ocenenie

Nedávno ocenil exminister školstva SR Juraj Draxler 62 aktívnych učiteľov a iných pracovníkov školstva za ich doterajšiu prácu. Medzi ocenenými bol aj zástupca poľnohospodárskeho školstva Ing. Ján Piešťanský zo SOŠ poľnohospodárstva a služieb na vidieku v Trnave, rodák z Chtelnice a prispievateľ do nášho časopisu. Veľkú medailu získal za rozvoj medzinárodnej spolupráce v oblasti poľnohospodárskeho odborného vzdelávania. My sme ocenenému položili niekoľko otázok:

Čo Vás ovplyvnilo a motivovalo pri výbere Vašej profesie?

Ak hovorím o profesii, vždy myslím tú poľnohospodársku. Tá vznikala ešte počas detstva v Chtelnici, v obci, ktorá vždy bola silne poľnohospodársky orientovaná. Vplyv malo rodinné prostredie, pretože otec pracoval na neďalekom JRD. Často som tam chodieval pozorovať výrobu. Samozrejme, v tých časoch ku každému domu patrili záhrady so širokým sortimentom pestovaných kultúr - zeleniny a ovocia. Každý tiež choval hydinu či ošípané. Veľmi veľa mi dala i základná deväťročná škola na pracovnom vyučovaní, pretože od jari do jesene sme pracovali v školskej záhrade. V tom čase ma viac zaujímal chov drobných hospodárskych zvierat, čo ovplyvnilo moje rozhodnutie prihlásiť sa na štúdium odboru chovateľ.

Najskôr ste pracovali v miestom JRD, neskôr ako učiteľ živočíšnej výroby na SPTŠ v Trnave. Bola táto zmena pre Vás prínosom?

Možno sa budete čudovať, keď odpoviem nie. Poľnohospodárska výroba bola u nás rozvinutá, preto som disponoval najnovšími poznatkami z oblasti chovu veľkých hospodárskych zvierat, ktoré som využíval na vyučovacích hodinách, hlavne na hodinách praxe niekoľko rokov. Živočíšna výroba na strednej škole je dosť statická - väčšinou prebieha v triede, s veľkým množstvom teórie a dnes často i za zbytočného nútenia používať interaktívne pomôcky. Keď môžem tak som radšej vo výrobe, v ktorej je možný priamy styk s biologickým materiálom, je možné vidieť konkrétne situácie a snažiť sa ich riešiť. Nehovorím ešte o nezmyselnej byrokracii, ktorá totálne potláča pedagogickú tvorivosť. Aby som od tohto unikol, tak som si zvolil cestu spolupráce s výrobou a vedou. Spočiatku som sa venoval hlavne problematike reprodukcie ošípaných, ďalej výžive hospodárskych zvierat a neskôr asanácii objektov živočíšnej výroby. Po likvidácii niektorých chovov som v experimentálnej a publikačnej činnosti pomaly presedlával na rastlinnú výrobu resp. záhradníctvo.

Poľnohospodárstvo je veľmi široká oblasť. Na ktoré typy plodín sa zameriavate predovšetkým?

Aj keď spomínam záhradníctvo nezameriavam sa naň ako na celok, pretože by sa jednalo o široké spektrum plodín. Okrem toho ako predmet sa na našej škole nevyučuje. Spočiatku som sa venoval cesnaku a to jednak vhodnosti pestovania vybraných odrôd v mieste školy a v Chtelnici ako i moreniu sadiva. Neskôr som sa orientoval na biele a červené cibule, kedy som hlbšie začal spolupracovať i s talianskymi partnermi. V rámci tejto spolupráce som prešiel na overovanie širokého sortimentu cukiet, neskôr farebných karfiolov a dnes je to carosello (kríženec melóna a uhorky), ktoré pestujeme v spolupráci s partnerskou školou I.I.S.S. Locorotondo - Alberobello (BA) v regióne Puglia v rámci spolupráce v projekte Made in Italy.

Aktívne spolupracujete s Talianskom – od fariem, cez poľnohospodárske školy, výrobcov preparátov pre poľnohospodárstvo až po vedecko-výskumné inštitúcie. Ako ste prišli na myšlienku spolupracovať s talianskymi partnermi?

Keď chcete seriózne pracovať, musíte mať k dispozícii dve veci. Byť odborník v tej oblasti, v ktorej spolupracujete a ovládať cudzí jazyk, ani nie tak po gramatickej stránke, ale hlavne v oblasti odbornej terminológie. Aj moje cesty do Talianska mali dvojaký charakter. Jednak som pomáhal známym pri nákupe deratizačných prostriedkov takým spôsobom, že sme ich účinnosť najskôr overili v našich podmienkach. Druhá cesta spolupráce sa uskutočňovala cez projekt Leonardo da Vinci, v rámci ktorého som vykonával pedagogický dozor na odborných praxiach. Pri pobyte v Taliansku som sa zúčastňoval mnohých výstav a konferencií týkajúcich sa rôznych odvetví poľnohospodárstva. Na nich som konzultoval s osobami, ktoré sa zaoberali problematikou, ktorá mi bola blízka. Pri stretnutiach sme hľadali možnosti spolupráce výhodnej pre oboch partnerov, ale cestou školy. V prípade, že partner nedokázal konkrétne spolupracovať a nedodržiaval prísľuby, tak sa s ním spolupráca veľmi rýchlo ukončila.

Keď porovnáte systém odborného školstva na Slovensku a v Taliansku, čo z ich systému by bolo výhodné aplikovať aj v našich podmienkach?

Pozorovaním talianskeho školstva som zistil, že tie veci, ktoré sú v ich školskom systéme dobré mi pripadajú akoby boli prevzaté spred niekoľkých rokov od nás. Kým u nás sa stále niečo prestavuje, inovuje alebo mení, tak tam sa stabilizuje. Dôležitým stabilizačným faktorom je to, že sa tam pre výučbu praxe školy vybavujú najnovšou technikou, laboratóriami a budujú sa malé prevádzky na transformáciu poľnohospodárskych produktov na potravinárske. Taktiež disponujú malými experimentálnymi priestormi s potrebným technickým a personálnym vybavením. V týchto prevádzkach pôsobia špecialisti a asistenti, ktorí sú zapojení priamo do výučby predmetu. Tento činiteľ u nás chýba a ak chcem vykonávať experiment u nás, tak si musím všetko nielenže zabezpečiť, ale dať do toho vlastné materiálne hodnoty a samozrejme robiť ho na úkor voľného času. Keď aktivity mne podobné vykonáva taliansky učiteľ, tak sa mu znižuje jeho vyučovací úväzok, aby nemusel robiť na úkor voľného času. V Taliansku existuje mnoho projektov

- Navrhovateľ ocenenia - veľvyslanec Talianskej republiky J.E. Roberto Martini (vľavo) s oceneným Jánom Piešťanským

na podporu poľnohospodárskeho školstva, ktoré spolupracuje s výrobným sektorom. U nás tieto veci nie sú vôbec podporované a ak aj existuje nejaký projekt, tak sa mi javí ako výsmech poľnohospodárstva, či vedeckej činnosti, pretože naše projekty sú zamerané na písanie esejí, vyhotovovanie kresieb alebo motivačných videí, čo má veľmi ďaleko od spolupráce s výrobou.

Nedávno ste získali Veľkú medailu sv. Gorazda za rozvoj medzinárodnej spolupráce v oblasti poľnohospodárskeho odborného vzdelávania z rúk exministra školstva Juraja Draxlera. Čo pre Vás znamená toto ocenenie?

Keďže sa jedná o medzinárodnú spoluprácu, bolo mi navrhnuté z talianskej strany. O spolupráci často referujem na diplomatickej pôde - veľvyslancovi Talianskej republiky, J.E. Robertovi Martinimu. Stretnutia sa nesú vo veľmi príjemnej atmosfére, čo je hlavným motivačným faktorom hľadania ďalších možností spolupráce.

Dlhé roky žijete v Trnave. Vraciate sa do Chtelnice často? Na ktoré miesta vo svojom rodisku rád spomínate?

Vzhľadom k aktivitám, ktoré mám v sídle školy je veľmi málo času na pobyt v Chtelnici. Niekedy je až paradoxom, že v Trnave vykonávam pokusy a v Chtelnici ani nestačím pokosiť burinu na záhrade. Čo sa týka obľúbených miest v rodisku, nemám ich nejako usporiadané. Skôr mi dobre padne stretať osoby - susedov, spolužiakov, kamarátov z detstva, bývalých spolupracovníkov a žiakov, ale i poľovníkov, či drobno-chovateľov. S nimi je vždy o čom rozprávať a zaspomínať si.

- Ocenený Ján Piešťanský (vľavo) s exministrom školstva Jurajom Draxlerom (v strede) a riaditeľom SOŠPaSV v Trnave Ľudovítom Škrabákom (vpravo)

-red-
foto: Ľudovít Škrabák

ODPADY A PORIADOK V OBCI

Mnohí zrejme uvažujete, o akom prekvapení som písal vo svojom príhovore.

Tým prekvapením sú kopy odpadkov porozhadzované kade-tade po okolí obce. Tam fúrik či kopec stavebnej sute, tam starý nábytok či riad, inde mech plný plienok či častokrát zdochlina zvieraťa - hydiny alebo dokonca domáceho miláčika. Každoročne sa snažíme zlepšovať podmienky v oblasti nakladania s odpadmi pre vás občanov. Takisto už piaty rok v apríli pri príležitosti Dňa zeme dobrovoľníci v okolí Chtelnice zberajú odpadky po tých, ktorí akoby nepatrili do tohto sveta. Očakávali sme, že piaty rok bude táto brigáda len príjemnou prechádzkou po chotári Chtelnice, ale, bohužiaľ, naše očakávanie sa nenaplnilo. Stále nachádzame nové odpadky a nové dôkazy ľudskej hlúposti, arogancie a nevychovanosti.

Samostatnou kapitolou je všetkým občanom známy Dubník - bývalé smetisko. Obec sa snažila aj napriek nedostatku technických zariadení na spracovanie odpadov (kontajnery a drvič) vytvoriť možnosť na uskladnenie a zber veľkého odpadu (nábytky, konáre stromov) v tejto lokalite. Máme otvorený zberný dvor v rozsahu dostatočnom na to, aby ste si vedeli vyviezť odpad počas jeho prevádzkových hodín. Ale to zrejme viacerým nestačí. Mnohí z vás však privážajú odpad vtedy, keď tam nie je pracovník, ktorý by ich usmernil, na ktoré miesto patrí konkrétny odpad. Vyhadzujú odpady hlava-nehlava. Kontaminujú zeminu stavebným odpadom. Čisté konáre určené na podrvenie a spálenie v teplárni sú znečistené plastovými mechmi so všeličím možným. V poslednom čase nastal nový hit vyvážanie odpadov zo záhrad medzi konáre z orezov. Nielenže tento odpad patrí aj v zmysle platných zákonov na záhradu, kde rastliny vyrástli, ale po skompostovaní predstavuje vysoko kvalitné hnojivo, o ktoré ochudobňujete záhradu a musíte živiny nahrádzať umelými hnojivami. Tieto však nemajú v sebe dôležitú humusovú zložku, ktorá sa vytvára len v komposte. Preto vy, ktorí síce máte záhradu čistú a v rozpore so zákonom vyvážate na Dubník, majte rozum! Rastlina pre svoj rast potrebuje minerálne látky, vodu a slnko. Minerály z pôdy sa uložia v listoch a stonkách a tým, že rastlinné zvyšky vyveziete zo záhrad, pripravujete pôdu práve o tieto minerály. Vaša záhrada či pole sa tak stane neúrodným kusom zeme.

Už veľakrát sme hrozili pokutami za vývoz odpadov, ktoré do zberného dvora nepatria. Chceli sme sa tomu vyhnúť a priznávam sa, že sme pokutami trochu strašili. Vidím však, že dnešný občan sa nenechá len tak zastrašiť. Bude to veľmi nepríjemné, no už nie je iná cesta. Opätovne vás preto upozorňujem, že **ULOŽENIE ODPADU V BLÍZKOSTI ZBERNÉHO DVORA MIMO JEHO PREVÁDZKOVÝCH HODÍN ALEBO KDEKOĽVEK V OBCI** bude riešené ako priestupok a za tento priestupok bude uložená pokuta.

STAVBY a STAVEBNÉ AKTIVITY

V obci nám začali vyrastať viaceré stavby a mnohí spoluobčania začali s rekonštrukciami svojich príbytkov. Tieto aktivity často otvárajú susedské spory, ktoré sa následne riešia cez stavebný úrad až vtedy, keď už je zasiata nevraživosť a ťažko sa hľadá dohoda.

Preto vás všetkých, ktorí staviate, plánujete stavať či rekonštruovať vyzývam - príďte sa informovať na náš obecný úrad, ktorý je zároveň stavebným úradom, o postupoch stavebných konaní. Vyhnete sa neskorším komplikáciám, ale aj zvýšeným poplatkom za dodatočné stavebné konania.

Ing. Peter Radošinský
Starosta obce

Začína obdobie výsadby cesnaku

Cesnak kuchynský je už podľa prívlastku charakteristický tým, že tvorí nevyhnutnú súčasť kuchyne. Využíva sa pri príprave teplých jedál, studených pokrmov, ale i ako liečivo. Receptami sa v našom prípade nebudeme zaoberať, zameriame sa na rady pri jeho pestovaní. Ak chceme dosiahnuť dobrú úrodu, je potrebné začať v tomto období.

Je veľkou výhodou, že naša obec má dobré pôdno-klimatické podmienky na jeho pestovanie. Tie sú dôležité pri zakladaní úrody - výsadbe. Možno povedať, že neexistujú univerzálne rady, ktoré by platili pre každého pestovateľa, ale každý pestovateľ si môže niektoré z nich vyšpecifikovať a podmienky významne upravovať.

Pestovateľské stanovište je ovplyvnené predplodinou. Vhodné sú všetky včas pozberané zeleniny, ktoré boli predtým hnojené maštaľným hnojom. Pri pestovaní v Chtelnici som najlepšie výsledky dosahoval po kapustovinách, tekviciach, paprike a najmä uhorkách a zemiakoch, pretože ich zber končí už po hodoch, a teda je dostatok času na prípravu pôdy. Nepestujte ho po cibuľovinách (cibuľa, pór alebo znova po cesnaku), strukovinách (hrach, fazuľa), ale ani na "oddýchnutej" pôde, kde predtým rástla tráva alebo trváce buriny. Spôsobujú riziko hubových ochorení a zaburinení. Okrem týchto skutočností musíme cesnak pestovať na mieste vystavenom celodennému pôsobeniu slnečného žiarenia.

Prípravu pôdy je potrebné vykonať rýľovaním do hĺbky asi mesiac pred vysadením - na celý rýľ, minimálne 20 cm a drobnejšiu hrudu, aby pôda lepšie uľahla. Ak vykonávame veľké odvaly obmedzujeme tým zapichovanie sadiva, ktoré môžeme rozmliaždiť alebo v pôde vytvárame vaky, do ktorých, keď sadbový materiál prepadne, je u neho obmedzené zakorenenie, obrátenie nevhodným smerom a ťažšie vyjdenie z pôdy. Ak je pôda chudobnejšia na živiny a pri predplodine bola hnojená nižšími dávkami hospodárskych hnojív, je vhodné zapraviť do nej i priemyselné hnojivo. Najvhodnejšie je to, ktoré je obohatené i o mikroprvky ako sú Mg, B, Cu, Zn, Mo, Mn. Nikdy nesmiete v hnojive použiť chloridovú formu draslíka, pretože na chlór je cesnak veľmi citlivý.

Ako sadivo je vhodnejšie využiť odrody nepaličiakov, pretože tie sú spravidla trvanlivejšie a nevykvitajú, ale na druhej strane môžu vytvárať i pri veľkej cibuli (hlavičke) vysoké množstvo malých cibuliek (strúčkov). Vhodné je využiť slovenské a české odrody, pretože tieto sú adaptované na naše podmienky. Osobne využívam francúzske odrody Germidour a Arno, ktoré síce poskytujú vysoké úrody, ale na druhej strane Germidour pri vysokých výkyvoch jarných teplôt inklinuje k tvorbe poschodových cibúľ a Arno po dvoch rokoch degeneruje. Keďže sa nemusí každá úroda vydariť, odporúča sa aplikovať výsadbu dvoch i troch odrôd. Neodporúča sa však vysádzať importované - čínske a španielske cesnaky, ktoré buď poskytnú nízku úrodu, sú náchylné na ochorenia, alebo nemajú vhodné chuťové vlastnosti resp. trvanlivosť. Neplatí pravidlo, že treba vysádzať iba obvodové cibuľky, možné je využiť celú cibuľu, ale dôležité je, aby boli zdravé a nepoškodené. Ak je cesnak obnažený, tzn. bez suknice (šupky), nejde o poškodený cesnak, iba možno badať zvýšenú vnímavosť na koncentráciu moridla a pôdne mikroorganizmy.

Zdravosť sadiva sa umocní tým, že je morené. Najčastejšie sa využíva 5 % sírovápno (Sulka) po dobu 12 hodín, ale keďže má toto moridlo hĺbkový účinok, nemusí dostatočne sadbu ošetriť. Ako vhodné moridlo (avšak vyslovene u zdravej sadby) sa nám pri pokusoch javila koloidná síra, ktorá má iba kontaktný účinok, pri zvýšenej koncentrácii roztoku nie je nebezpečná, po osušení sadiva dobre priľne na povrch, izoluje povrch od plesní v pôde, avšak pri kombinácii so sírnatými hnojivami hrozí riziko, že cesnak bude štipľavejší a po konzumácii i viac zapáchajúci. Osobne využívam morenie prípravkami s účinnou látkou propamocarb-HCl, avšak pri jeho aplikácii je potrebné mať väčšie profesionálne znalosti. Prípravky majú vysoký moriaci účinok proti plesniam, pretože sú systémové. Na druhej strane, keďže obsahujú chlór, spomaľujú rast po výsadbe, čo je pri dnešných teplých zimách výhodou. Po uplynutí času morenia je vhodné nechať ošetrené sadivo pozvoľne vyschnúť a neurýchľovať vysušenie rozprestretím na horúcom a suchom mieste, aby neprišlo k presušeniu sukníc.

Samotné vysadzovanie je potrebné uskutočniť na konci októbra alebo po prvom novembri do sponu 25 - 30 x 15 - 20 cm. Všeobecne platí: čím väčší cesnak, tým väčší spon. Pri zakladaní riadka je najvhodnejšie vytvoriť hrotom motyky asi 5 cm brázdičky, do ktorých celú cibuľku cca 1 cm kolmo zapichneme, pričom "bruška" jedincov v riadku orientujeme v tom istom smere (nasmerujeme tým aj rast listov v rovnakom smere). Pri zapichovaní nepoužívať kužeľové vysadzovače, pretože vytvoríme pod koreňovou plochou malý vzdušný vak, ktorý obmedzuje pevnosť a kvalitu zakorenenia. Brázdičky je potrebné ihneď po vysadení urovnať hrabľami, aby vzniknuté krátery neprovokovali napr. havrany cesnak vyťahovať.

Ak je suchá jeseň, a tým i suchá pôda, musíme parcelu zavlažiť v dávke asi 15 mm, aby sme stimulovali vytvorenie a rast zaťahovacích koreňov, ich ľahšie prenikanie do pôdy, a tým zabránili vysiľovaniu sadby a vysychaniu koreňov. Vhodné by bolo, keby cesnak počas zimy nevyrástol nad povrch pôdy. Tým sa zabráni jeho vyťahovaniu mrazom, vymŕzaniu ako i oštikovaniu stavovcami. I počas zimy je potrebné kontrolovať parcelu hlavne kvôli štyrom negatívam - vytiahnutie sadby mrazom, podrývanie alebo vyrytie krtom, vytvorenie dier pod koreňmi hrabošmi a oštikovanie, prípadne spásanie vyrasteného cesnaku vtákmi. Kým cesnaky, ktoré sú na povrchu pôdy zatlačíme, voči stavovcom je vhodné využiť zariadenia na plašenie.

Tieto rady pri pestovaní cesnaku vyplývajú z dlhoročných skúseností. Platí však, že najlepší cesnak je ten, ktorý si dopestujeme doma.

Text a foto: Ing. Ján Piešťanský

- Dopestované cesnaky tvoria súčasť rôznych záhradkárskych výstav

Školský vzdelávací program a zameranie MŠ Chtelnica

Výchova a vzdelávanie v materských školách sa uskutočňuje podľa vzdelávacích programov. Vzdelávacími programami sú Štátny vzdelávací program a Školský vzdelávací program. Dňa 6. júla 2016 minister školstva schválil Štátny vzdelávací program pre predprimárne vzdelávanie v materských školách. Štátny vzdelávací program je prvým stupňom dvojúrovňového modelu vzdelávacích programov. Je najvyšším platným kurikulárnym dokumentom, ktorý vymedzuje povinný obsah výchovy a vzdelávania v materských školách na získanie kompetencií. Štátny vzdelávací program pre predprimárne vzdelávanie v materských školách je platný pre všetky materské školy zaradené v sieti škôl a školských zariadení Slovenskej republiky od 1. septembra 2016.

To znamená, že aj naša materská škola v Chtelnici musí splniť povinnosť pracovať v súlade so Štátnym vzdelávacím programom. Pre materskú školu je vytvorený inovovaný Školský vzdelávací program, ktorý obsahuje vlastné ciele a poslania výchovy a vzdelávania. Je priamo šitý na mieru pre našu materskú školu. Našim cieľom v materskej škole je pripraviť pre deti také prostredie a vykonávať taký výchovno - vzdelávací proces, aby sme dokázali :

- zlepšovať sociálnu aktivitu dieťaťa a napĺňať potrebu sociálneho kontaktu s rovesníkmi i s dospelými,
- uľahčiť dieťaťu plynulú adaptáciu na zmenené inštitucionálne vzdelávanie,
- podporiť vzťah dieťaťa k poznávaniu a učeniu,
- podporovať rozvoj individuálnych spôsobilostí dieťaťa,
- sprostredkovať základy verejnej kultúry a rozvíjať u dieťaťa dimenzie školskej spôsobilosti, aby sa ľahko adaptovalo na následné primárne vzdelávanie,
- umožniť dieťaťu napĺňať život a učenie prostredníctvom hry, priamej skúsenosti a aktívneho bádania,
- uplatňovať a chrániť práva dieťaťa v spolupráci s rodinou, zriaďovateľom a ďalšími partnermi s rešpektovaním potrieb dieťaťa a vytvárania podmienok pre blaho všetkých detí,
- identifikovať deti so špeciálnymi potrebami a zabezpečiť im všetky podmienky na individuálny rozvoj podľa týchto potrieb,
- zabezpečiť spravodlivú dostupnosť a rovnosť vo výchove a vzdelávaní, ako aj dostupnosť poradenských a ďalších služieb pre všetky deti,
- získavať dôveru rodičov pri realizovaní výchovy a vzdelávania v inštitucionálnom prostredí a pri koordinovanom úsilí o zabezpečovanie blaha a potrieb detí,
- spoznávať prírodu osobne kedykoľvek je to len trochu možné,
- uplatňovať v procese edukácie zážitkové učenie v prírode,
- získať prvotné základy komunikačných kompetencií, matematických kompetencií a kompetencií v oblasti vedy a techniky, digitálnych kompetencií, kompetencií učiť sa, riešiť problémy, tvorivo a kriticky myslieť, sociálnych a personálnych kompetencií, občianskych kompetencií a pracovných kompetencií,
- naučiť sa kontrolovať a regulovať svoje správanie, starať sa o svoje zdravie a chrániť ho, vrátane rozlišovania zdravej výživy a rešpektovať všeľudské etické normy,
- osvojovať si pohybové zručnosti a zdokonaľovať pohybové zručnosti,
- posilniť úctu k rodičom a ostatným osobám, ku kultúrnym a národným hodnotám a tradíciám štátu, ktorého je občanom, k štátnemu jazyku, k materinskému jazyku a k svojej kultúre.

Každá materská škola i tá naša má vlastné zameranie školy. Zameraním našej materskej školy je:

- priblížiť deťom ľudové zvyky, tradície, sviatky a utvárať pozitívny vzťah k obci, jej okoliu a regiónu. Je čarovné, ak je kultúra prirodzenou súčasťou života detí, ale osobitne, ak sa tradície zapisujú do povedomia slovenských detí od najútlejšieho veku. Preto sa snažíme deťom umožniť vzdelávanie tak, aby poznali skutočné hodnoty, ktoré tvoria základ kultúrnosti slovenského národa, regiónu a obce Chtelnica. Obec Chtelnica je bohatá na rôzne tradície a zvyky, preto sa snažíme pre deti vytvoriť veľa možností vo forme exkurzií, akcií realizovaných v materskej škole i mimo nej. V spolupráci s obcou Chtelnica sme aktívni pri akciách ako napr. Uvítanie detí do života, Deň matiek, Mikuláš, Jasličková pobožnosť, každoročne privítame šabľovníkov, zavítame do kaštieľa v Chtelnici, uskutočníme rôzne vychádzky k dominantám Chtelnice a pod.

- prebúdzať u detí environmentálne cítenie, rozvíjať bádanie s postojom prirodzenej zvedavosti identifikovaním významných charakteristík prírody. Rozvíjanie prírodovednej gramotnosti u detí predškolského veku je do veľkej miery závislé na zážitkoch a skúsenostiach, preto najefektívnejšími prostriedkami v tomto procese sú metódy zážitkového učenia. Obec Chtelnica a okolité prírodné prostredie je pripravené poskytnúť deťom dostatok možností na objavovanie a bádanie. Pre deti sú pripravené rôzne aktivity a akcie, ako napr. turistické vychádzky, využívanie jednoduchých pokusov, sadenie a obrábanie v záhradke, starostlivosť o vtáčikov v zime, pozorovanie drobného hmyzu, besedy s lesníkom, rybármi, pozorovanie prírodného prostredia v každom ročnom období a iné.

- prebúdzať a rozvíjať prosociálne správanie sa detí a ohľaduplnosť s dôrazom na hodnoty spoločnosti. Emocionálny rozvoj detí predškolského veku, je jednou z možností systematického a cieľavedomého rozvoja emocionálnych spôsobilostí detí v materskej škole. Hlavným cieľom je zvládnuť vlastné emócie a city a efektívne ich využiť v prospech spolupráce s ostatnými. V procese výchovy a vzdelávania sa v našej materskej škole zameriavame hlavne na také aktivity, prosociálne hry, ktoré eliminujú nežiaduce správanie či agresivitu detí. Učíme deti k zdravému asertívnemu správaniu, učíme ich vyjadriť svoje city, k ohľaduplnosti k ostatným deťom i dospelým. Dané aktivity využívame počas celého edukačného procesu v rôznych organizačných formách.

- formovať návyky zdravého životného štýlu prostredníctvom pohybových aktivít a podporovaním starostlivosti o svoje zdravie. U detí v našej materskej škole sa zameriavame hlavne na to, aby si deti už od útleho veku vytvorili správne stravovacie návyky a pozitívny vzťah k športovým aktivitám. Organizujeme preto rôzne akcie, ako napr. športové dni, preferujeme ranné cvičenie na školskom dvore, pripravujeme ochutnávku zeleninových, ovocných šalátov a nátierok, pracujeme s rôznymi projektmi ako napr. Protidrogový projekt, Adamko hravo - zdravo, Zdravé zúbky, Chceme dýchať čerstvý vzduch, realizujeme rôzne besedy, divadielka s danou tematikou a pod.

Okrem plnenia cieľov obsiahnutých v Školskom vzdelávacom programe sa snažíme aj o to, aby sa deti v MŠ cítili dobre, aby sme im poskytli pocit bezpečia, pochopenia, priestor na rozvoj či kreativitu. Cieľom je, aby ranné vstávanie do škôlky a samotný pobyt v nej nebol stresujúci, ale naopak, aby sa deti do škôlky tešili a každý deň si odnášali nové zážitky.

Text: Zuzana Suchá
Foto: Peter Lukačovič

- Hudobno- pohybové aktivity detí z MŠ

Poľovná zver v našom regióne – srnčia zver

Srnec hôrny (*Capreolus capreolus*) je najrozšírenejším a najznámejším zástupcom párnokopytníkov, obýva Európu a veľkú časť Ázie. Táto zver nie je taká spoločenská, ako ostatné druhy raticovej zveri. U nás žije na celom území od nížin až po hornú hranicu lesa, najmä v listnatých a zmiešaných lesoch, najhojnejšie v takých, ktoré sú prestúpené poľnohospodárskou pôdou.

- Srnec hôrny *(Capreolus capreolus)*

Srnec je najmenším predstaviteľom jeleňovitej zveri. Má ohnutú chrbticu a nie je vytrvalým bežcom ako jeleň, ale vie sa šikovne zakrádať a dobre ukryť v hustom poraste. Pri náhlom vyrušení sa ozýva hlasitým bečaním. Dosahuje dĺžku 90 až 130 cm a výšku v kohútiku asi 85 cm. Samci vážia cca 20 až 25 kg, srny sú ľahšie. Letné sfarbenie srnčej zveri je žlto - až hrdzavočervené s málo výrazným žltkastým zrkadlom. Na jar sa táto zver postupne prefarbuje, býva to v máji až júni. Viac prefarbujú mladé jedince. V októbri zase rýchlo mení srsť na zimnú, ktorá je sivohnedá a hustejšia. Zrkadlo na zadku je vtedy už väčšie, bielo sfarbené. Srnec ho má oválneho tvaru, srna srdcovité – na spodnej strane je viditeľná predĺžená srsť zvaná zásterka.

Srnce žijú od vytlčenia parožkov až do začiatku jesene vo svojom teritóriu. Srnec si svoje teritórium značkuje hrabaniskami, strúhaním a vytĺkaním parožkov na stromoch a kríkoch, čím tak zanecháva pach výlučkov z čelnej medzipučnicovej žľazy. V takto označenom teritóriu nestrpí nijakého soka, a tak môže dôjsť aj k súbojom. Len prestarnuté a slabé srnce si nedokážu vybojovať svoje teritórium a žijú po okrajoch teritórií iných srncov. V čase ruje - párenia, ktoré u nás prebieha od polovice júla do polovice augusta, vyhľadáva srny. Po spárení srnu opúšťa a hľadá si ďalšiu. Srnčatá prichádzajú na svet v máji - júni po 40. týždňoch od oplodnenia srny. Zárodky sú spočiatku v latentnom stave a začnú sa vyvíjať až koncom roka. Počet mláďat je spravidla 1-2, niekedy až 3. Srnčatá sú svetlo bodkované, a keďže spočiatku ležia celý čas v hustom záraste, nevylučujú žiaden pach, a tak ich predátor len ťažko nájde. Srnčatá privolávajú matku tenkým pískaním a asi po 10 dňoch už behajú s ňou. Matka sa zdržuje ďalej od srnčiat, aby na ne neupozorňovala, ale vždy je pripravená brániť ich.

Mladému srnčekovi sa začínajú už v 4. mesiaci tvoriť pučnice, na ktorých v októbri až novembri vyrastajú prvé parožky podobné gombíkom alebo dvojcentimetrovým tenkým paličkám, ktoré hneď aj vytĺka. Zhadzuje ich už vo februári až marci. Hneď po zhodení prvého parožia začína rásť normálne parožie, ktoré má tvar ihličiaka, no niekedy aj vidliaka alebo šestoráka. Toto parožie je počas vývoja podobné ako pri všetkých parohatých obalené zvláštnym kožovitým obalom – lykom. To si srnec vytĺka až v júni, teda neskôr ako ostatné staršie srnce, ktoré to robia od konca marca do mája. Pri vytĺkaní si srnec čistí parožky od odumretého lyka. Po vytlčení sú parožky bledožlté a pomerne rýchlo menia farbu nahnedo. Parožky srnce zhadzujú od októbra do decembra. Staré srnce zhadzujú parohy skôr, mladé neskoršie. Len zriedka zhodí srnec oba parožky naraz. Zvyčajne s jedným parožkom chodí ešte i niekoľko dní. V ďalšom roku nasadzuje srnec dlhšie a hrubšie parožie, no ostáva zvyčajne na stupni šestoráka. To znamená, že má tri hroty, jeden dopredu, druhý nahor a tretí dozadu. Naspodku parožia bývajú veľké ružice, ktoré môžu byť vencovité alebo strieškovité. Staršie srnce majú parožky bohato perlované a ryhované. Vývoj parožia srncov kulminuje v 6. až 7. roku. Potom začínajú strácať na sile a mohutnosti, vtedy hovoríme o srncoch spiatočníkoch. Pri vývoji parožia sa veľmi často vyskytujú rôzne abnormality, čo býva spôsobené poranením pučnice alebo chorobou. Aj poranenie nôh má vplyv na rast parožia. Deformácia parožka sa prejaví na opačnej strane, ako je poranená noha. Pri chorobe, alebo poranení semenníkov parožky neskostnatejú, ale ich rast sa prejaví tvorením hubovitej parochne na hlave. Srnec ju nemôže zhodiť a nakoniec hynie.

Srnčia zver je v potrave veľmi prieberčivá a vyhľadáva len vysoko výživné rastliny. Spása listy a konáriky drevín a krov, byliny, trávy, lišajníky, huby, rôzne plody ako plánky, žalude, bukvice, gaštany a poľnohospodárske kultúry. Pasie sa najmä za šera večer a skoro ráno. Srnčia zver žije v lete samotársky, nevytvára čriedy, iba na zimu sa dáva do menších skupiniek. Len zver žijúca v poli sa dáva v zime do väčších čried. Srnčia zver má výborne vyvinutý sluch a čuch, zrak je slabší, no pohyby v teréne rozpozná. Hlavnými predátormi srnčej zveri sú túlavé psy, líšky, no mláďaťa môže napadnúť aj diviak. Srnčia zver sa vie dobre prispôsobiť aj životu v husto osídlenej krajine.

V našom okrese sa srnčej zveri vďaka starostlivosti všetkých poľovných združení a spoločností darí. Poľovná verejnosť venuje tejto zveri maximálnu pozornosť a cieľavedome plánuje aj jej lov. No početné strety s automobilmi spôsobujú aj neplánované straty. Ide v priemere o 29 ks ročne. Najviac ich pociťujú Jelesy Piešťany, Blacina Ostrov a Čerenec Prašník - Vrbové. Veľa srnčej zveri uhynie pri kosbe krmovín a v žatve.

Na základe každoročného jarného sčítania zveri, ktoré vykonávajú poľovníci na celom Slovensku, odhaduje sa momentálny stav pred lovom na 107 000 ks. V minulom roku bol plán lovu stanovený na 35 697 ks. Podľa hlásení poľovných hospodárov sa ulovilo len 24 748 jedincov, čo je menej, než bolo plánované, avšak o 690 kusov viac, ako rok predtým. Odchytil sa 1 ks a 8 678 ks vykázali ako úhyn (zrazenie autom, vlakom, poranenie pri ruji a pod.). Plán lovu a celkový úbytok zveri v počte 33 427 ks (odstrel, odchyt, úhyn) bol splnený na necelých 94 % pri dosiahnutí štruktúry lovu. Všimnúť si treba aj vysoký úhyn, ktorý tvorí viac ako 25 % celkového úbytku srnčej zveri. Pre zaujímavosť – podľa zverejnenej štatistiky Poľovníckeho zväzu Nemecka v roku 2014 uhynulo v tejto krajine pod kolesami automobilov až 193 000 ks srnčej zveri, najmä sŕn. V porovnaní s priemerom za predchádzajúce 5-ročné obdobie je tento údaj o 2 % nižší. Pritom Nemecko je rozlohou 7,3 krát väčšie ako Slovensko a úhyn majú vykázaný až 3 krát väčší ako u nás k celkovej rozlohe krajiny. V okrese Piešťany ročne lovíme okolo 460 ks srnčej zveri.

Na záver vás všetkých chceme poprosiť, ak nájdete pri potulkách malé srnča, nedotýkajte sa ho a nechajte ho ležať, ono nie je opustené, len odložené. V prípade, že sa ho dotknete, matka srna oň prestane javiť záujem – kvôli vášmu pachu.

Ivan Cisár

KROKODUB

Všetko sa to začalo oveľa skôr, ja sa však prehupnem do júna 2016...

S neprítomným pohľadom som sa hnala s deťmi mestom zo školy a už pri predstave robenia domácich úloh a opakovania si učiva na koncoročné previerky s dvomi prvákmi mi nabiehali zimomriavky napriek vonkajším teplotám blížiacim sa k číslu 40. Pri zdravom rozume ma udržiavala len istota, že všetko raz skončí, treba ešte mesiac vydržať .... a budú prázdniny! Moje deti (a verím, že vaše tiež) ani len netušia, že nielen ony sa tešia na prázdniny, ale že rodič vidinu prázdnin vníma ako svetlo na konci tunela. Aspoň vtedy som si to tak myslela...

Po prvých dňoch prázdnin, ktoré som v mojich predstavách chcela tráviť so zaslúženou kávou v ruke prišlo ráno, keď po asi 25. rozkaze typu: „Nebite sa, nerob to, umyte sa, upracte si, odlož si ponožky, uprac si pyžamo, nekop ho, nevylievaj, nešticujte sa, nezapaľuj to, nenadávajte si, neškrab ho !“ padlo rázne rozhodnutie: MUSIA Z DOMU! O tom, že manžel s nadšením súhlasil, asi netreba ani hovoriť.

Prvou voľbou boli babka s dedkom. Keď som im túto radostnú novinu oznámila, babke sa od radosti začali ruky triasť a dedko akosi zrýchlene dýchal. Ľúbia ich tak, ako to len starí rodičia vedia, určite preto tie fyziologické zmeny... Nuž ale povedzme si na rovinu, nemusím byť ani internista, aby som si to po chvíli uvedomila - ich stav sa približuje infarktu. Naďalej som sa však tvárila, že im vlastne robím láskavosť, keď do nich vkladám toľkú dôveru a zverím im naše dva poklady. Oni sa na oplátku tvárili, ako sa toho okamihu takmer nevedia dočkať.

Po ďalších pár dňoch prázdnin strávených doma a úvahách typu: „Ešteže sú moji, lebo inak by sa ďalšieho rána asi nedožili!“, prišlo tvrdé a kruté vytriezvenie. Ak nechcem, aby ma rodičia vydedili, musím niečo vymyslieť. Skrsol spásonosný nápad, nájsť denný tábor v Chtelnici. Najprv som si myslela - misia nemožná, potom nám „z neba spadol“ KROKODUB. S malou dušičkou som fejsbúúúkovala, či sa nejaké to miestečko pre dvoch malých „andílkov“ ešte nájde. A vtedy sa šťastie unavilo a mne prišla odpoveď, že miesta ešte sú. Vyvstal však druhý problém – jeden syn je celiatik. „Nie je problém“, prišla odpoveď (žiaľ, napriek 21. storočiu to zvyčajne veľký problém býva, preto klobúk dole, že sa myslí i na deti so špeciálnymi stravovacími požiadavkami). Bolo rozhodnuté! Lenže, ako to šetrne povedať starým rodičom tak, aby sa neurazili? Nuž,

skrátim to. Babka nadšenie ani neskrývala a dedko si na dvore nejako veselo vypiskoval.

Nadišiel deň s veľkým D. Dedko odprevadil deti na určené stanovisko a „budiž poručeno Pánu Bohu“ deťom začal prvý deň tábora. Večer mi babka volá: „Deti nemôžu zaspať.“ „A jejej,“ prebehlo mi hlavou... Teplota? Kašeľ? Nádcha? A babka pokračuje: „Úplne sú vo vytržení z toho, ako sa tešia do tábora. Odkedy prišli, stále len rozprávajú, čo robili, ako sa hrali, s kým sa hrali, ako im tam výborne varia a z toľkej radosti ani zaspať nemôžu“. Srdce mi opäť začalo biť a pomaly som vydýchla. Super. A takto to pokračovalo celý týždeň. Každý deň nové zážitky a rozžiarené očká. Odkedy tábor skončil, stále počúvam: „Mami, však tam budúci rok pôjdeme opäť?!“

A tak sa Vám chcem všetkým z tábora KROKODUB veľmi, veľmi pekne poďakovať, pretože pri predstave budúcoročného letného tábora nesvietia očká iba mojim deťom, ale i mne, manželovi, babke i dedkovi .

Ďakujeme.

...a viete, že sa už celkom teším na začiatok školského roka? Uvidíme dokedy mi to vydrží...

Text: Katarína Kalužová
Foto:KROKODUB

Tím animátoriek a kuchárov tábora KROKODUB ďakuje všetkým, ktorí pomohli realizovať denný tábor v Chtelnici: PZ Hájik, ZŠ Chtelnica, OPS, Potraviny p. Piačku, COOP Jednota, Všeličo – Martin Krajčovič, Ive Žigrayovej a jej dvojnohým aj štvornohým priateľom, Andrei a Peti Bašnákovým, Marekovi Jurkasovi, Ivanovi Marianyimu, Brisudovcom, Damaškovičovcom, Brezulovcom, Pripkovcom, Valovičovcom, Piešťanským a všetkým, ktorých sme zabudli spomenúť, ale veľmi nám pomohli.

Buď pripravený!!!

(Niečo na úvod)

„Buďte podobní ľuďom, ktorí očakávajú svojho pána...“(Lk 12,36). Čo znamená Ježišovo *„Buďte pripravení“*? Určite to nie je výzva, aby sme sedeli celé dni v kostole, aby sme sa neustále modlili ruženec, aby sme sa bez prestania obávali skorej smrti. Človek, ktorý nečinne čaká na smrť, je pre ľudskú spoločnosť neužitočný. Nespĺňa si na zemi ani svoje ľudské, ani kresťanské poslanie. **Pripravený je ten, kto verí v Boha.** Poukazujem na túto samozrejmú vec preto, lebo žijeme v dobe, ktorá si **celkom dobre pomáha aj bez Boha**. Keď si človek dlhší čas myslí, že Boha nepotrebuje, že to ide aj bez neho, ľahko sa od neho vzdiali a stratí vieru. **A kto ju stratil, je stratený!!!** Milosť posväcujúcu môžeme oživiť dobrou sv. spoveďou, ale stratenú vieru možno nájsť iba Božím zásahom. Preto si zapamätajme, že môžeme stratiť všetko - majetok, zdravie, život, dokonca aj posväcujúcu milosť, ale nie vieru v Boha! Viera je totiž prvá a posledná možnosť záchrany.

Pripravený je ten, kto žije ako kresťan, ako človek, ktorý je krstom včlenený do nového spoločenstva, do Kristovej rodiny. Táto rodina, ako každá iná, má svoj poriadok, svoje povinnosti a záväzky. Nepatrí do nej ten, kto nerešpektuje Desatoro Božích prikázaní, kto si neplní nedeľnú povinnosť, kto pohŕda sviatosťami (sv. spoveďou, sv. prijímaním, sviatosťou manželstva). Nič nepomôže, ak sa ohradíme, že sme predsa z Cirkvi nevystúpili!!! Z Cirkvi sa nevystupuje úradným potvrdením, ale predovšetkým praktickým neplnením kresťanských povinností. Vieme sa neuveriteľným spôsobom ospravedlňovať a zdôvodňovať - máme dokonca dobré dôvody: *„Kúpil som pole (alebo rozbehol som nové podnikanie)“; „Kúpil som päť záprahov volov (alebo nové auto, ktoré musím splatiť)“; „Práve som sa oženil (doštudoval, zavreli ma, ležím v nemocnici)“ (Lk 14, 18 - 20).*

Pripravený je ten, kto si kontroluje svoje svedomie, kto má poriadok vo svojom vnútri, v manželstve, v rodine. Taký človek si kontroluje myšlienky, dáva pozor na slová, snaží sa ovládať svoje city a zlé sklony, hnev, bezohľadnosť či krutosť. Je tolerantný k druhým a prísny k sebe, od nikoho nežiada viac ako od seba. Hovorí sa, že taký človek je **na seba prísny ako sudca, k druhým je ako matka a k Bohu sa správa ako dieťa**.

Pripravený je aj ten, kto má poriadok vo svojich veciach. Nie na stole alebo v skrini, ale vo svojej pozostalosti. Myslím si, že ten, kto odišiel zo života a zanechal nevyjasnené majetkové otázky, takže pozostalí musia chodiť po úradoch a súdoch a zaplatia viac ako zdedia, nie je dostatočne pripravený. **Ako to povedal Ježiš?** *„Bedrá majte opásané a lampy zažaté. Buďte podobní ľuďom, ktorí očakávajú svojho pána, keď sa má vrátiť zo svadby, aby mu otvorili hneď, ako príde a zaklope. Blahoslavení sluhovia, ktorých pán pri svojom druhom príchode nájde bdieť. Veru hovorím vám: Opáše sa, posadí ich k stolu a bude ich obsluhovať“ (Lk12,35-37).*

Rastislav Nitran, farár

Na nebo sa nečaká. Do neba sa ide.

(Zamyslenie)

Skúsený horolezec, ktorý zdolal tie najobtiažnejšie vrcholy sveta, rozprával svoje zážitky skupine začiatočníkov. Pripravoval ich na prvý dôležitý výstup. Nakoniec povedal: *„Zapamätajte si, že výstup pre vás nesmie byť nutným zlom. Musíte mať radosť z každej dobre zatlčenej skoby, z každej prekonanej prekážky. Každý krok, každý pohyb musí byť nasmerovaný na cieľ, ktorý chcete dosiahnuť. Vašu radosť a nadšenie musí umocňovať očakávanie toho, čo vás čaká po dosiahnutí vrcholu. Ak sa zameriate len na to, aby ste prežili, bude to drina. Budete znechutení, budete tým zaťažovať ostatných, a pravdepodobne vrchol ani nedosiahnete.“*

„Pri všetkých svojich činoch maj na mysli svoj koniec a nikdy nezhrešíš“ (Sir 7,40).

Podobne je to aj v živote kresťana. Chcieť ním byť zo strachu z pekla, z verejnej mienky, či z príbuzných, by bola poriadna drina. *„V minulom storočí žil v Poľsku slávny rabín Hofetz Chaim. Istého dňa ho navštívil americký turista. Keď videl jeho skromnú izbičku a v nej plno kníh, jednoduchý stolík a stoličku, spýtal sa ho: „Rabín, kde je váš nábytok?“ „A kde je váš stôl?“ - spýtal sa prekvapeného Američana. „Veď ja som tu len na návšteve. Ja iba prechádzam tadiaľto.“ „Aj ja.“ - odpovedal rabín.“*

Nedovolím si odhadnúť percento kresťanov, ktorí na ceste do neba týmto svetom naozaj iba „prechádzajú“. Priznám sa, že aj ja s tým mám problémy. Niekedy sa všedným starostiam tak poddám, že na nebo ani nepomyslím. A to je presne to, pred čím skúsený horolezec varoval svojich zverencov.

Stáva sa to vtedy, keď zanedbáme modlitbu, vystačíme si aj bez Božieho slova a na bohoslužbách bývame kritickí. Ale Božia milosť je úžasná. Stačí si to uvedomiť, robiť pokánie a primknúť sa bližšie k Pánovi, ktorý mi vráti nielen radosť zo života, ale aj túžbu po nebi.

Rastislav Nitran, farár

Stratenec

(príbeh pre potešenie duše)

Pred mnohými rokmi sa okolo hlavnej Baziliky Panny Márie v Ríme nachádzali iba polia. Keď zvony baziliky zvolávali obyvateľov z domov roztrúsených po okolí, ich hlas bolo počuť široko-ďaleko.

Raz večer vyšlo z jedného domčeka dievčatko. Volalo sa Mária. Vybralo sa na návštevu k svojim príbuzným, ktorí bývali v širom poli. Mária si myslela, že cestu dobre pozná. Ale keď sa zotmelo, zistila, že sa v spleti chodníkov a cestičiek stratila. Nevedela sa vrátiť domov. Chodila hore-dolu, sem a tam, ale čo iba ešte viac poblúdila. Od strachu celá bez seba si sadla na kameň a rozplakala sa. Nik tadiaľ v noci nešiel, nik jej nemohol pomôcť. Spomenula si na Pannu Máriu a začala sa modliť **Zdravas', Mária**. Keď prišla k slovám: *„ ... pros za nás hriešnych teraz...“*, začula zvonenie. Hlas zvona sa opakovane približoval ako naliehavé volanie. Dievčatko sa vydalo za týmto hlasom a ten ju priviedol k hlavnej bazilike Panny Márie. Takto sa šťastne vrátila domov.

Odvtedy sa ten zvon, ktorý každú noc o jednej niekoľko minút vyzváňa, nazýva **„Stratenec“**. Pripomína dievčatko, ktoré sa stratilo v chotári, a vyzváňa tiež všetkým, čo sa dnes strácajú v mestách sveta.

Kostolné zvony zvonia aj dnes a pripomínajú ľuďom, na čo zabúdajú. Zároveň vyzváňajú jednoduchú pravdu: **Boh nezabúda na svoje deti a stále ich volá.** V našich mestách a obciach je mnoho hluku. *Kto ešte počúva hlas zvonov?* Dakde by ich možno chceli umlčať úplne. Aké krásne je počúvať zvony, keď oznamujú radosť i bolesť, keď zvolávajú k modlitbe a na svätú omšu! **Spomeňme** si na podobenstvo o márnotratnom synovi... **Boh čaká na návrat svojich zablúdených detí, chce, aby aj stratená ovečka našla cestu domov.**

Aj v našej farnosti je veža, zvonica, ktorá nám ukazuje cestu do neba, k nebeskému Otcovi.

Láska k človeku závisí od lásky k Bohu!!!

(Láska ako príkaz?!)

Najrozmanitejšie medziľudské vzťahy možno ozdraviť a obnovovať len na základe ozdravenia nášho vzťahu k Bohu. Vzťahy medzi ľuďmi v rozhodujúcej miere závisia od toho, ako sa ľudia správajú voči Bohu a ako praktizujú svoju vieru. Celá skúsenosť dejín nás učí, že ak sa ľudská spoločnosť odkláňala viac od Boha a zabúdala na neho, zhoršovali sa medziľudské vzťahy. Rozmnožoval sa zločin, násobilo sa vykorisťovanie, množilo sa násilie, povstávali vojny a mnohé ďalšie nedostatky spoločenstva. **Byť proti Bohu znamená byť aj proti človekovi.** Zabúdať na to, že je nad nami jeden spoločný nebeský Otec znamená aj to, že ľudia zabúdajú, že sú jeden druhému bratmi.

Nemorálnosť v spoločnosti, ktorá sa prejavuje narušením vzťahov medzi ľuďmi, nenávisťou, závisťou, intrigami, upodozrievaním, okrádaním a násilnosťami, vyrastá z koreňa nemravnosti, **a tým je nevera v Boha.** Skrátka povedané, človek bez Boha môže byť ťažko dobrým otcom a manželom, matkou a manželkou, dobrým kolegom a spolupracovníkom. Najprv je vzťah každého človeka k Bohu a potom je až postoj k iným ľuďom. Aj medzi neveriacimi môžeme stretnúť dobrých ľudí, ale je to len vďaka tomu, že sa riadia **hlasom svedomia**, v ktorom sa im ozýva prirodzený mravný zákon, ktorý pochádza od Boha. Hoci takíto ľudia Boha ešte nepoznajú, poslúchajú ho konaním podľa svedomia.

Preto ozdravenie spoločnosti a spolunažívanie ľudí medzi sebou v tých najrozmanitejších podobách a polohách - cez kultúrny prejav, politický život, alebo ekonomiku a hospodársky život - to je všetko možné dosiahnuť len **návratom človeka k Bohu. Bez Boha** sa totiž žiadna **mravnosť nekoná**, ani jej liečba a ozdravenie. Ako všetko zlo medzi ľuďmi zapríčinilo vyhostenie Boha zo života, tak zase všetko dobro, ktoré treba vniesť medzi ľudí, je možné len tak, že sa Boh do nášho života v spoločnosti vráti, že ho **nanovo prijmeme.**

Naša úvaha o mravnosti spoločnosti s Bohom a nemravnosti bez neho má ešte aj inú polohu. Ako veriaci sa k Bohu hlásime a praktizujeme svoj náboženský život. A predsa v našom osobnom či rodinnom živote sú problémy a nedostatky, sú narušené medziľudské vzťahy. Prečo je to? Preto, lebo hoci veríme v Boha, v každodennom živote na neho málo myslíme, zabúdame na jeho prikázania a neriadime sa jeho vôľou. Tak sa stáva, že aj k nám do Chtelnice a rodín sa vkráda nedorozumenie, neporiadok, závisť a iné prejavy nemravnosti.

Náš príspevok k ozdraveniu ľudskej spoločnosti, obnove medziľudských vzťahov spočíva predovšetkým v obnove nášho duchovného života, nášho spoločenstva s Bohom: **vedomia, že sme jeho deti**, že sme bratia a sestry Krista a chrámom Ducha Svätého. Tajomstvo Najsvätejšej Trojice - tajomstvo spoločenstva troch Božských osôb v jednom Bohu - je základom spoločenstva aj všetkých ľudí všetkých čias.

Rastislav Nitran, farár

Nádrž a potrubie

(Zamyslenie)

Nikto nemôže dať, čo nemá. Mnoho prijímame, aby sme mohli mnoho dávať a byť veľmi užitočnými členmi ľudského celku. Veď mnoho je tých, čo mnoho potrebujú, a málo tých, čo potrebujú málo... Keď dávame, dávajme rozumne. Duchovné veci tak, ako dáva nádrž - zo svojho prebytku. Len to, čo pretečie cez okraj. Hmotné dobrá dávajme tak, ako dáva potrubie - tak, aby sa nič nezhromažďovalo a nezastavovalo u nás.

Keď ide o duchovné hodnoty, treba sa nám úzkostlivo starať o svoju plnosť, aby - ako hovorí Pavol – *„Kým iným kážem, nebol som sám zavrhnutý.“* Keď ide o hmotné prostriedky, treba zas dbať o svoju prázdnosť (chudobu) ako Don Bosco, ktorý keď umieral, kázal vytriasť z kabáta úbohých pár šestákov. Odchádzal z tohto sveta bez haliera, hoci jeho rukami prechádzali v živote milióny.

Ako to robím ja? - Nie som nádržou tam, kde by som mal byť potrubím? Alebo som vôbec niečím z oboch? Mám vôbec nejakú tendenciu dávať a robiť iných šťastnými? Egoizmus a kresťanstvo sa vylučujú.

Otázky a odpovede

(Čo nás trápi?)

Čo je to omša na úmysel ordinára?

Každý kňaz zodpovedný za farnosť musí v nedeľu a prikázaný sviatok obetovať za všetkých farníkov sv. omšu. Okrem toho musí odslúžiť aj stanovený počet sv. omší na úmysel ordinára. Ordinár je ten, čo vedie diecézu, teda diecézny biskup a jeho generálny vikár. Oni sa modlia na určité úmysly a kňazi sa k nim pridávajú tak, že na ich úmysly odslúžia sväté omše. To je to slávenie omší na úmysel ordinára.

Ako je to s vybavovaním ohľadom prijatia sviatostí alebo rôznych cirkevných dokladov?

O sviatosti žiada ten, koho sa to týka; v prípade detí ich zákonný zástupca (rodič alebo tútor). Takisto je to aj s prosbou o vydanie dokladu (napr. krstný list a pod.). Je potrebné prísť osobne na faru, či po sv. omši, alebo po telefonickom dohovore, ak je žiadateľ odinakiaľ. Aj v občianskej spoločnosti je to tak – napr., ak si idem vybaviť občiansky preukaz, nepošlem tam svoju mamu alebo babku; alebo do školy sa na svoje dieťa nepošlem opýtať susedu...

Som povinný dať peniaze do košíka pri sv. omši alebo inej zbierke?

Piate cirkevné prikázanie hovorí, že máme podporovať cirkevné ustanovizne. Modlitbou, osobnou pomocou, hmotnou pomocou, alebo finančne. Sem patrí kostol, seminár, misijné diela a podobne. Čo sa týka milodarov vyberaných pri sv. omši, to je obeta veriacich pre kostol, na jeho réžiu, to nie je pre kňaza!!! Milodar znamená dar, dar finančný. Čiže dar dáva, kto chce a kedy chce.

Prečo sa v jednej farnosti zapisujú úmysly omší na konkrétny dátum a niekde do poradia, nie na konkrétny dátum?

Vo farnosti sa slávia sväté omše pre dobro veriacich. Kňaz ich slávi na úmysly, ktoré má predpísané (za farníkov v nedeľu a sviatok; na úmysel Ordinára; na úmysel Svätého otca a pod.), a potom na svoje úmysly. On ponúka veriacim, že im môže odslúžiť sv. omšu na ich úmysel, ak majú záujem. Nie je to teda akási farská záležitosť, ale kňazova, ktorý slávi danú svätú omšu. Každá farnosť je iná. Niekde sú traja kňazi a omša ráno i večer – tu istotne možno zobrať úmysel veriacich i na konkrétny dátum, lebo, ak by jeden kňaz vypadol, napr. pre chorobu, má ju kto odslúžiť. Problém je vo farnosti kde je len jeden kňaz – najmä, ak napr. náhle ochorie, je problém nájsť zastúpenie, lebo každý kňaz vo svojej farnosti má svoje povinnosti už rozplánované. Preto je lepšie nezobrať úmysel veriaceho na konkrétny dátum, aj keď je iste možnosť spýtať sa, kedy asi by to mohlo byť odslúžené. Treba mať na pamäti, že úmysly sv. omší sa môžu časovo posunúť aj z ďalších dôvodov – pohrebné sv. omše či výročné sv. omše (1. výročie smrti), ktoré sa osobne nenahlasujú, ale sú odslúžené a treba s nimi rátať.

PRED ŠTYRIDSIATIMI ROKMI ...

Rok 1976 z hľadiska histórie našich národov treba považovať za veľmi významný. Bol veľmi bohatý na vnútroštátne i medzinárodné udalosti. Z vnútroštátnych udalostí boli najvýznamnejšie: konanie 15. zjazdu KSČ, oslavy 55. výročia vzniku KSČ a voľby do všetkých stupňov zastupiteľských zborov ČSSR. V dňoch volieb 22. a 23. októbra 1976 vyše 10 miliónov voličov v ČSSR (99,7%) takmer stopercentne (99,9%) odovzdalo svoje hlasy kandidátom NF od MNV až po Federálne zhromaždenie.

Dňa 20. júla mäkko pristál na povrchu Marsu modul Americkej kozmickej stanice Viking 1 a dňa 3. septembra ďalší modul Viking 2.

Zo športových udalostí treba spomenúť MS v ľadovom hokeji v apríli v Katoviciach, kde sa mužstvo ČSSR stalo majstrom sveta. V júni na ME vo futbale v Belehrade sme sa stali majstri Európy. Od 17. júla do 1. augusta sa konali v Montreale XXI. letné olympijské hry.

Počasie:

V mesiaci január prevládalo teplejšie, ale daždivé počasie. Denné teploty boli 0 až + 4°C, nočné okolo 0°C, ktoré ku koncu mesiaca poklesli na -4 až -8°C. Snehu bolo pomerne málo. Február bol podobný januáru, iba v niektorých dňoch mrzlo. Začiatkom marca sa ochladilo, nočné teploty poklesli na -2 až -4°C. Na prvý jarný deň bolo studené počasie, snežilo, fúkal silný vietor a v noci mrzlo. Koncom marca sa oteplilo, denné teploty vystúpili na 14 až 18°C. Začiatkom apríla bolo teplé, skoro letné počasie s teplotami 22 až 24°C. Neskôr nastalo mierne ochladenie, ale bolo stále sucho. Ku koncu apríla boli dažde a nočné mrazy. Pomrzli ovocné stromy. Máj bol teplý a daždivý. V júni bolo pekne a teplo s letnými búrkami. V júli a auguste boli letné horúčavy s občasným dažďom. Počasie zber úrody neohrozilo. V septembri teploty mierne poklesli a v druhej polovici často pršalo. Október bol typicky jesenný, počasie bolo nestále. Dňa 4. októbra bola silná búrka. V novembri sa striedali sychravé dni s polooblačnými, často pršalo. Dňa 23. novembra bola snehová fujavica, ktorá spôsobila dopravnú kalamitu. Sneh sa udržal do 28. novembra.

Popis obce:

V investičnej časti akcie „Z“ bola prevedená rekonštrukcia Malého parku v celkovej hodnote 190.000,- Kčs. Celý areál dostal úplne nový krajší vzhľad. Pokračovalo sa v rekonštrukcii materskej školy, ktorá bola daná do užívania v mesiaci marci. Kapacita školy je 90 detí predškolského veku s celodennou desať hodinovou prevádzkou. V jarných mesiacoch sa začalo s výstavbou novej administratívnej a správnej budovy v priestore Tehelne pre Lesnú správu Chtelnica.

Dňa 24. septembra sa začalo s prácami na výstavbe výrobnej haly VĽUD Piešťanka, tiež v priestore Tehelne. V mesiaci novembri bola dokončená výstavba garáží v kaštieli pre školu MV. Občanom obce bolo vydaných 9 stavebných povolení a 3 užívacie povolenia.

Obyvateľstvo:

V roku 1976 sa v našej obci narodilo 45 detí a zomrelo 23 občanov. Prirodzený prírastok obyvateľstva bol v porovnaní s rokom 1975 o 19 osôb nižší. Manželstvo na MNV uzavrelo 28 párov, z toho 22 párov z Chtelnice. Prisťahovalo sa 55 občanov a odsťahovalo 30. Občianske preukazy pätnásťročným žiakom ZDŠ boli slávnostne odovzdané dňa 27.mája v sobášnej sieni MNV. Preukazy dostalo 64 žiakov za prítomnosti predstaviteľov obce, školy, príslušníkov VB a členov ZPOZ. Pri MNV už po viac rokov aktívne pracuje zbor pre občianske záležitosti (ZPOZ). I v tomto roku uskutočnil mnoho hodnotných akcií, na ktorých sa podielali: Karol Bašnák, Vojtech Miezga, Mária Bocánová, Jaroslav Císar, Imrich Komár, Marta Grňová a žiaci ZDŠ. Uskutočnili 17 uvítaní do života, z toho 14 samostatných, 28 sobášov, z toho 6 iba občianskych, 2 rozlúčky s brancami, slávnostný sľub pionierov, vydávanie OP, vítanie prvákov do školy, rozlúčka so žiakmi končiacimi školu a niekoľko akcií pri významných životných jubileách občanov.

Priemysel:

Závod VĽUD Piešťanka mal 83 zamestanancov, z toho 79 žien a 4 mužov. Priemerný mesačný zárobok bol plánovaný vo výške 1.450,- Kčs. V skutočnosti bol o 20 Kčs vyšší a činil 1.470,- Kčs.

Závod Trikota Vrbové – pobočka Chtelnica mal 49 pracovníkov, z toho 48 žien a 1 režijného pracovníka. Závod vyrábal spodnú dámsku bielizeň. V pobočke je jednosmenná prevádzka. S rozšírením výroby sa zatiaľ nepočíta. V mimopracovnom čase pracujú zamestnanci na úprave okolia závodu.

Poľnohospodárstvo:

Rok 1976 bol prvým rokom 6. päťročnice a prvým rokom spoločného hospodárenia troch bývalých JRD: Chtelnice, Nižnej a Dolného Lopašova. Uplynulý rok nebol pre poľnohospodárstvo priaznivý. Bolo pomerne veľké sucho. ktoré spôsobilo nižšiu úrodu cukrovky, kukurice na zrno, kukurice na siláž a viacročných krmovín. V roku 1976 sa na zlúčenom JRD 29. augusta so sídlom v Chtelnici začali vytvárať závody a to závod rastlinnej výroby, závod živočíšnej výroby a závod služieb.

Značná pozornosť zo strany vedenia JRD sa venuje starostlivosti o členov družstva. V strediskách sú vybudované sociálne zariadenia - šatne, umyvárne a sprchy s teplou vodou. Všetci pracovníci dostávajú ochranné pracovné prostriedky zdarma. V sociálnej budove v Chtelnici je závodná kuchyňa s celoročnou prevádzkou, z ktorej sa strava rozváža i na strediská v Dolnom Lopašove a v Nižnej. V čase špičkových poľnohospodárskych prác priamo na pole. Obedy sa podávajú aj prestárlym členom JRD, ktorí sú na dôchodku. Chorým družstevníkom sa poskytujú bezplatné kúpeľné liečby. V roku 1976 bolo 44 družstevníkov v kúpeľných zariadeniach a 42 sa liečilo ambulantne v našich svetoznámych Piešťanoch. Okrem toho 36 družstevníkov bolo vyslaných na zahraničnú rekreáciu. V rekreačných zariadeniach ČSSR trávilo svoju dovolenku 64 pracovníkov a 30 ich detí bolo v letných pionierskych táboroch. Nezabúda sa ani na dôchodcov. ktorým sa odpredáva obilie. prideľuje záhumienka, poskytuje finančná pomoc na vyrovnanie nízkych dôchodkov. Všetci družstevníci majú zabezpečené plné čerpanie dovolenky na zotavenie podľa zákonníka práce. Z prostriedkov kultúrneho a sociálneho fondu sa venujú prostriedky na kultúrne a telovýchovné ciele.

Prepis je zachovaný v pôvodnej úprave a pravopise. Je krátený.

Kronikár Jaroslav Císar

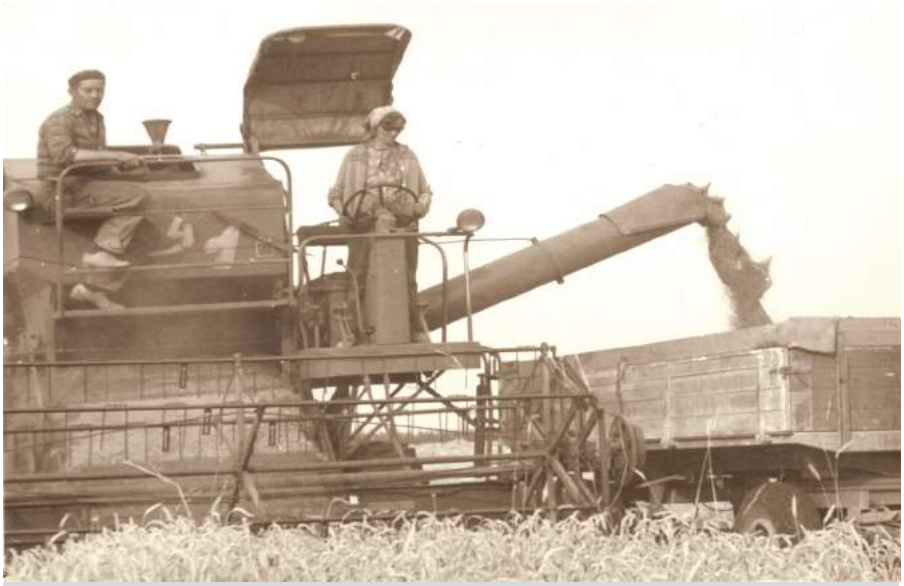

- Žatva, foto: archív obce

100 MÍĽ KRAJOM MALÝCH KARPÁT – 5. ROČNÍK

V druhej polovici augusta sa v Chtelnici stretáva zvláštny klan odvážlivcov. Títo bežci, ale aj diaľkoví turisti sem prichádzajú spoznať svoje limity a väčšinou aj zažiť dosiaľ nepoznané. **100 MÍĽ KRAJOM MALÝCH KARPÁT (100MKMK)** je totiž aktuálne najdlhší terénny diaľkový pochod a ultrabeh na našom území, ktorého hlavná trasa presahuje 200 km. Tento rok sa konal 19. – 21. augusta. Podujatí s takouto dĺžkou nájdete v najbližšom okolí naozaj málo – konkrétne dve podujatia v Maďarsku a Poľsku. Tento ročník oslavovalo podujatie malé jubileum – svoj 5. ročník. Okrem hlavnej, 207 km dlhej trasy (v programe od roku 2015), boli pre účastníkov pripravené aj dve „kratšie“ trasy – jedna s dĺžkou 170 km, druhá s dĺžkou 135 km.

• René Mráz - kráľ trasy A

Obe však boli tiež mimoriadne náročné. Podujatie má od svojho začiatku základňu v miestnej základnej škole, spoluprácu s ktorou si nesmierne vážime.

Tento rok môžeme smelo nazvať rekordným, a to skoro po všetkých stránkach. Už účasť 56 pretekárov (z toho 10 žien) predstavoval nárast o viac ako 50% oproti minulému roku. Okrem domácich účastníkov (27) sa predstavilo aj 21 českých, 6 maďarských a 2 zástupcovia z Poľska. Po krátkych, ale dôležitých organizačných pokynoch nás poctil svojou návštevou aj starosta obce Chtelnica Ing. Peter Radošinský, ktorý po motivačnom príhovore celé podujatie o 22:00 v piatok odštartoval.

Oproti roku minulému sme sa rozhodli smerovanie trasy otočiť do protismeru, čo predstavovalo pre účastníkov výhodu hlavne v tom, že najkrajšie a technicky najnáročnejšie pasáže prechádzali účastníci v sobotu za denného svetla. Mnohí pretekári totiž strávia na trase až 3 noci a ku koncu je to už naozaj boj v prekonaní samého seba.

Súčasťou trasy sú všetky malokarpatské 750-ky (Záruby – Vápenná - Vysoká), ale aj miesta ako Bradlo, Katarínka, Smolenický zámok, Hrad Červený Kameň, Plavecké Podhradie s okolím, Kršlenica, Čierna skala či Rozbehy. V záverečnej tretine účastníci viackrát prechádzajú rekreačnou zónou Vítek s masívom Klenovej.

Stanice s občerstvením boli pre účastníkov zriadené po oboch stranách karpatského masívu po asi 20 - 30 kilometroch trasy – v tomto ročníku sme k doterajším staniciam pridali stanicu s občerstvením v Naháči – a to konkrétne v Múzeu Juraja Fándlyho, čím podujatie nadobudlo aj nový poznávací aspekt.

Počasie na rozdiel od roku 2015, kedy bolo skoro ideálne, preverilo účastníkov dokonale. Sobota bola až príliš horúca, v nedeľu sa zase na trase vyskytlo zopár lokálnych, zato však silných dažďov. Ani to však nezabránilo pretekárom v prekonávaní traťových rekordov. Víťazom na „kráľovskej“ trase A sa stal domáci René Mráz s vynikajúcim časom 32 hod. a 30 min., čím vylepšil traťový rekord o viac ako 6 hodín. Za ním dobehli do cieľa Roman Babulic (34:05) a český účastník Jiří Helleší (35:15). Celkovo prešli cieľovou páskou najdlhšej trasy pätnásti muži. Z piatich žien, ktoré našli odhodlanie na najťažšiu alternatívu nakoniec do cieľa prišla iba „železná lady„ – Anna Őrsi z Maďarska s časom 51 hod. a 5 min., čo predstavuje zlepšenie traťového rekordu o rovných 12 hodín!

• Štart v Základnej škole v Chtelnici

Na strednej trase (170km) sa najlepšie darilo Martinovi Hlaváčovi a Eve Zborníkovej z Čiech zhodne s časom 38 hodín.

Najkratšia vzdialenosť (135km) najlepšie „sadla“ domácemu Jozefovi Veverkovi (24:30) a Hanke Mahdalovej z Čiech (31:40). Kompletné výsledky môžete nájsť na webovej stránke podujatia **www.100mkmk.wbl.sk**.

5. ročník je teda úspešne za nami a ostáva nám už len pevne veriť, že sa v Chtelnici zase o rok stretneme v komunite tejto zvláštnej vášne, ktorá mnohých posúva vpred na ceste životom.

Text: Slavo Glesk
Foto: Rado Harach, Slavo Glesk, Martin Kušnier

Môj prvý veľký pretek - BROWNING KINDER FEEDER CUP 2016

Nedeľu 29.5.2016 som mal v rybárskom kalendári od uja Helera poznačenú a červeným perom napísané - BROWNING KINDER FEEDER CUP. Rátal som dni pred tým, kedy to už konečne bude. Keďže sa venujem aj karate myslel som, že víkend strávim v športovom duchu, no na súťaž v karate išla nakoniec len moja sestra. Keď sa vrátila, veľmi som jej záviel, získala dva poháre za prvé miesta. Bolo mi veľmi ľúto, že som ešte pohár zo žiadnej súťaže nezískal. A hoci ryby chytám ani nie rok, mamina ma povzbudzovala: „Neboj, zajtra ideš na súťaž do Maduníc, možno chytíš veľkú rybu a možno bude aj pohár“. Večer som nemohol ani zaspať. Myslel som na mamine slová a v kútiku duše som dúfal, že by pohár mohol byť môj.

Keď sme v nedeľu prišli na miesto, vedel som, že nemám šancu! Na takej obrovskej súťaži v chytaní rýb som ešte nikdy nebol. Všade veľa ľudí, stánky s jedlom, pitím. Stánok s vystavenými pohármi a cenami od organizátora a sponzora celého preteku, firmy SPORTS, bol najkrajší. Potešilo ma, že štartovné pre deti hradí firma Sports. „Aspoň mi peniažky zostanú na nákup nejakého krmiva,“ pomyslel som si. Nakoniec som ich s radosťou venoval, ako aj všetci detskí pretekári, na dobrú vec. Pre pretekára Matúška Hinera a na prilepšenie v jeho boji s ťažkou chorobou.

Keď som pozeral na tie krásne blyštiace sa poháre a perfektné ceny, celý som sa roztriasol. „Hm, vedro na miešanie krmiva mi už tato kúpil, ale toto s presnou mierkou, by sa zišlo viac,“ pomyslel som si. Keď som však zbadal množstvo pretekárov, prestal som dúfať. „No čo už, aspoň si zachytám, veď je to len súťaž,“ povedal som si a pobral som sa s tatom na vylosované miesto. Pripravil som si potrebné veci - feedrovú udicu so 100 g feederovým košíkom, preosiate sladké krmivo určené na chytanie kapríkov a pleskáčov, kostnáčikov, podberák, sieťku.

Po zaznení zvukového signálu som nahodil a čakal. Počasie bolo premenlivé, začal fúkať vietor a vlny na vode si robili so špičkou udice čo len chceli. Ujo Heler bol tiež trochu nervózny. Bolo nás z jeho krúžku veľa a nemal šancu sa nám všetkým dlhšie venovať. A navyše sa bál, lebo sľúbil, že sa budeme kúpať, keď z krúžku budeme minimálne traja „na bedni“!

Tato na mňa z diaľky dával pozor. Po chvíli som mal záber, rybu som vytiahol úplne sám. Bola to pekná plotica lesklá. Bol som šťastný! Pred obedom nás prišla pozrieť aj mama so sestrou. To som už vyťahoval druhú rybku, peknú lopatu - pleskáča veľkého. Dva pekné kúsky v sieti! Bol som rád, aj keď som nevedel, ako sú na tom ostatní pretekári.

Nastal čas váženia. Skoro 2,5 kg! Bol som spokojný, aj keď som vedel, že na pohár to možno nebude stačiť. Po zapísaní váhy sme všetko pobalili a išli si dať chutnú cigánsku pečienku a kofolu.

Začalo sa vyhlasovanie detských kategórií. Srdce mi búšilo a keď vyhlásili tých, ktorí sa neumiestnili na „bedni“ a ja som medzi nimi nebol, zostal som stáť ako obarený. Čakal som, čo teda bude. „Na treťom mieste sa umiestnil Filip Suchý z Chtelnice!“ zaznelo z mikrofónu. Neveril som vlastným ušiam. Do rúk som dostal krásny pohár, diplom a, samozrejme, vedro a vo vedre tri krmivá a tiež špičkovú pretekársku feedrovú udicu od firmy Browning. Bol som šťastný ako blcha. A videl som, ako pre zmenu sestra závidí pohár mne.

Ďalšia radosť prišla vzápätí. Na druhom mieste sa umiestnila Linda Palkechová a na prvom mieste Jakub Lipka. Obaja z našich krúžkov. SUPER! Ujo Jaro, ide do vody! Joj, ako sme sa všetci tešili.

Samozrejme, ako sa na kvalitne usporiadané preteky patrí, nasledovalo fotenie. Fotím sa rád. Hlavne vtedy, keď mám nejakú medailu či pohár!

No najlepšie bolo záverečné prekvapenie pre deti - chutné osviežujúce prekvapenie s velikánskymi slamkami. Mňam! A to všetko ukončené povinným kúpaním vedúceho DRK, usmiateho uja Helera, ktorý je vždy za každú srandu a tiež za každú dobrú vec.

Nakoniec som sa spokojný, plný zážitkov pobral domov. Pohár s diplomom som vystavil na poličku a každé ráno, keď sa zobudím, spomínam na super preteky organizované a sponzorované firmou SPORTS, Združením priaznivcov športového rybolovu a DRK Jaroslava Helera. Týmto im za všetky deti z krúžku ďakujem! Teším sa na ďalšie preteky.

Filip Suchý, SPORTS FISHING TEAM SLOVAKIA
Foto: Jaroslav Heler

- Mladí rybári z Chtelnice (Filip Suchý, 3. miesto, Alex Piešťanský ocenený ako najmladší pretekár)

- Filip Suchý a jeho úlovok

Stolnotenisový oddiel pozýva všetkých!

Začiatok školského roka je už neodmysliteľne spojený aj so začiatkom stolnotenisovej sezóny. V tej nadchádzajúcej 2016/2017, bude mať Chtelnica opäť dvojnásobné zastúpenie. Obidve naše družstvá budú hrať v 8. lige, avšak pre veľký počet družstiev (až 17) bude liga rozdelená do dvoch skupín.

Pozývam všetkých fanúšikov drevených rakiet na povzbudzovanie našich chlapcov, ktorí v piatky (23.9., 30.9., 14.10., 4.11., 11.11., 18.11., 9.12., 16.12., 20.1., 27.1., 3.2., 17.2., 10.3.) od 18:00 zabojujú vo veľkej telocvični Základnej školy s materskou školou v Chtelnici o body do tabuľky vo svojej skupine.

Okrem toho máte, samozrejme, tak ako po minulé roky, možnosť prísť si rekreačne zahrať každý štvrtok o 17:00 do veľkej telocvične.

Teším sa na vás.

Ján Sirota

KADET CUP 2016

Po úspechu môjho brata na feedrových pretekoch som si povedala, že aj ja raz budem mať pohár z rybárskych pretekov. A krajší! Preto som sa tešila na Kadet Cup – preteky v plávanej. Večer pred pretekmi som cez Facebook žartovala s ujom Helerom, že aj tak všetky ryby utečú, keď nás zbadajú. Myslela som si, že sa mi nebude dariť, keďže som začiatočníčka.

Nachystala som krmivo Browning champions choice a na háčik som dala kostných červov, ktorých som „nadipovala" Browning match dipom s cesnakom a občas som ich vymenila za kukuričku.

Keď som sa ráno zobudila, našťastie bolo slnečno. Všetko potrebné sme zbalili do auta a mohli sme vyraziť do Šulekova na súkromné jazero. Po príchode na preteky som si pripravila krmivo, vyvážila plavák a nastavila hĺbku. Neskôr ma ujo Heler zavolal skladať sľub pretekárov. Úderom deviatej hodiny sa začalo chytať. Hneď na začiatku sa nám s mojimi kamarátkami, Chtelničankou Timeou Smolkovou a Miškou Duranovou z Veľkých Kostolian veľmi darilo, pretože sme po nahodeniach pochytali maličké rybičky. Ja som však chytila aj väčšiu ploticu. Medzitým som si nadväzovala novú udicu, pretože na tej nahodenej som mala malý plavák, ktorý som veľmi nevidela. Podarilo sa mi chytiť ešte zubáča, ploticu a mnoho ďalších, aj menších rýb.

Prišlo váženie. Spoločne s deťmi z krúžku sme netrpezlivo čakali na výsledky. Ujo Heler nás naťahoval – vraj keby sme chytili o jednu rybičku viacej, tak sme „na bedni". Počas vyhlasovania sme sa modlili, aby sme aspoň niektorá vyhrali ten krásny pohár. Ja som po ňom veľmi túžila! Na treťom mieste skončila Miška Duranová. Paráda! Aspoň jedna z nás! Na druhom mieste skončila Timea Smolková. Bola som šťastná, no trochu som im aj závidela. Potom to však prišlo! Vyhlásili víťaza - MŇA! Bola som veľmi šťastná, že som vyhrala. Je to úžasný pocit! Veľmi sme sa tešili, lebo vďaka Matúšovi Dócimu zo Sokoloviec aj prvenstvo medzi chlapcami išlo do nášho krúžku.

Zatiaľ mám iba tento jeden pohár, no chcela by som ich mať určite viac. Dúfam, že sa mi to ešte tento rok podarí.

Timea Kolláriková, SPORTS FISHING TEAM SLOVAKIA
Foto: Jaroslav Heler

- Timea Smolková, Matúš Dóci, Timea Kolláriková, Miška Ďuranová - ocenení na Kadet Cup 2016

Cyklo Holeška tour 2016

1.9.2016 si každý fanúšik dvoch kolies s vlastným pohonom mohol vychutnať jazdu okolo Mikroregiónu nad Holeškou. Konal sa jubilejný, už desiaty ročník podujatia, ktorého cieľom je predstaviť obce mikroregiónu zo sedla bicykla. Tentoraz bol štart aj cieľ v obci Dolný Lopašov. Trasa dlhá 42,8 km postupne viedla cez obce Chtelnica, Nižná, Veľké Kostoľany, Dubovany, Veselé, Rakovice, Borovce, Trebatice, Krakovany, Ostrov, Vrbové, Šterusy, Kočín a Lančár. Na túto akciu sa každý rok vyberie čoraz viac Chtelničanov - v tomto ročníku nás bolo 31 z celkových 353 účastníkov. Počasie vyšlo na jednotku, nálada bola výborná a napriek tomu, že sa nám nevyhli malé nepríjemnosti, všetci sme v poriadku dorazili do cieľa.

Ďakujeme organizátorom za krásne podujatie a tešíme sa na ďalší ročník.

Text: Ján Sirota
Foto: Mgr. Alena Silná

- Chtelničania v dobrej nálade pred štartom...

- ...a po absolvovaní trasy na občerstvení v Dolnom Lopašove

DÔLEŽITÉ TELEFÓNNE ČÍSLA

PORUCHOVÉ LINKY
Elektrina – 0800 111 567
Voda - 033/596 61 94
Plyn - 0850 111 727
Káblovka - 0907778915
Tiesňové volanie - 112

OBECNÝ ÚRAD
033/779 41 25, 033/779 42 05
0901 910 009

Po	7.30 - 12.00	13.00 - 16.00
Ut	7.30 - 12.00	13.00 - 16:00
St	7.30 - 12.00	13.00 - 17.30
Št	**nestránkový deň**	
Pi	7.30 -12.00	13.00 - 14.30

OBECNÝ PODNIK SLUŽIEB
033/779 42 02

POŠTA Chtelnica
033/779 41 38

Po	7.30 - 11.30	14.00 - 15.30
Ut	7.30 - 11.30	
St	7.30 - 11.30	14.00 - 17.00
Št	7.30 - 11.30	14.00 - 15.30
Pi	7.30 -11.30	14.00 - 15.30

LEKÁREŇ
033/779 42 60

AMBULANCIA VŠEOBECNÉHO LEKÁRA
MUDr. Lucia Gajdošová
033/779 41 18 - **od 13.00 do 14.00**
ambulanciachtelnica@gmail.com

PO	07.00 - 13.00
Ut	07.00 - 13.00
St	12.00 - 16.00
Št	07.00 - 13.00
Pi	07.00 - 11.00

AMBULANCIA PRE DETI A DORAST s. r. o.
MUDr. Marta Hermanová
033/779 42 11, 0908 718 813

ZBERNÝ DVOR
pondelok, streda 15.00 - 17.00
sobota 10.00 - 13.00

Chtelničan • Štvrťročník • Vychádza od roku 2011 • Ročník VI., číslo 03 • ISSN 1339-1100 • Vydáva obec Chtelnica, Nám. 1. mája 495/52, 922 05 Chtelnica, IČO: 00 312 584 • Registračné číslo EV 4313/11 • Dátum vydania: September 2016 • **Predseda redakčnej rady:** Ing. J. Jurkasová • **Redakčná rada:** Ing. P. Radošinský, Mgr. R.Nitran, Mgr. P. Bučko, L. Miškolciová, Mgr. B. Bocánová • Tlač novín: Tlačiareň MICHELANGELO, Nitra • E-mail: redakcia@chtelnica.sk • **Nepredajné.**